

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

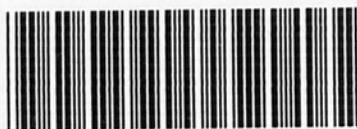
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 1978-1979

**ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΣΤΥΛ. Α. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ**

0025

H

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

00151756

ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 1978-1979

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΣΤΥΛ. Α. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡ. ΕΙΣ.	51756
COMP.	34250
ΤΑΞΗ	Π 378 0025 0014
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

Α. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΡΗΓΟΜΕΝΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

1. Ορισμός επιστήμης	7
2. Το θέμα της επιστήμης	11
3. Αποτέλεσμα της επιστήμης	12

Β. ΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

1. Ορισμός πράξης	13
2. Ορισμός τεχνής	17
3. Ορισμός επιστήμης	18
4. Τεχνή και επιστήμη	19

Γ. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

1. Ορισμός τεχνής	21
2. Ορισμός επιστήμης	22
3. Ορισμός τεχνής	23
4. Ορισμός επιστήμης	24
5. Ορισμός τεχνής	25
6. Ορισμός επιστήμης	26

«Πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, καθὼς καὶ πᾶσα πρᾶξις καὶ προαίρεσις, φαίνεται ὅτι ἐπιδιώκει κάποιο ἀγαθόν...»

» Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουν πολλαὶ πράξεις καὶ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ἔχομεν ἐπίσης καὶ πολλὰ ἀποτελέσματα· λόγου χάριν ἡ ἰατρικὴ ἔχει ἀποτέλεσμα τὴν ὑγίαν, ἡ δὲ ναυπηγικὴ τὸ πλοῖον, ἡ στρατηγικὴ πάλιν τὴν νίκην καὶ ἡ οἰκονομικὴ τὸν πλοῦτον...».

Ἄριστοτέλους, Ἠθικά Νικομάχεια
Βιβλ. Α', κεφ. Α'.

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ορισμός τεχνής	27
2. Ορισμός επιστήμης	28
3. Ορισμός τεχνής	29
4. Ορισμός επιστήμης	30

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ	
1. Σύντομο Ίστορικό	» 9
2. Οί Ἄρχές τῆς Σχολῆς	» 11
3. Ἀκαδημαϊκό καί Διδακτικό ἔτος - ἀργίες	» 12
II. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ	
1. Ἐγγραφές καί ἀνανέωσις αὐτῶν	» 15
(α) Τακτικές ἐγγραφές	» 15
(β) Κατ' ἐξαίρεση ἐγγραφές	» 16
2. Σπουδαστική ταυτότητα	» 39
III. ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ	
1. Μέθοδος Διδασκαλίας	» 43
2. Διευκολύνσεις πρὸς τοὺς σπουδαστές	» 44
3. Ὑποτροφίες - Βραβεῖα	» 45
4. Φοιτητικὴ ιδιότης - ἐξετάσεις - βαθμολογία	
Πτυχία - Διδακτορικά διπλώματα	» 45
(α) Φοιτητικὴ ιδιότης	» 45
(β) Ἐξετάσεις - Βαθμολογία	» 45
(γ) Πτυχία	» 47
(δ) Διδακτορικά διπλώματα	» 48
5. Ἡ Λειτουργία στὰ ΑΕΙ	» 49
IV. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	
1. Ἴσχύον πρόγραμμα διδασκαλίας	» 55
2. Διδασκομένη ὕλη	» 59
3. Νέο πρόγραμμα μαθημάτων	» 98
ΔΙΑΦΟΡΑ	
1. Βιβλιοθήκη - Ἀναγνωστήριον	» 101
2. Μουσεῖο Ἐμπορευματολογίας	» 101
3. Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία	» 101
4. Ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς	» 102

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

I ΤΡΙΚΙΝΣ ΤΑΠΗΝΟΜΕΙΣ ΤΩΣ ΤΩΣ

- 1 Τροχός τροχός 9
- 2 Ο Αξός τής Τροχός 11
- 3 Αρσενικό και Αξός τής Τροχός 12

II ΕΞΑΤΗΡΗ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΗΤΗ ΤΩΣ ΤΩΣ

- 1 Τροχός και άξονας 13
- (α) Τροχός τρωχός 15
- (β) Άξονας τρωχός 16
- 2 Τροχός τρωχός 17

III ΟΙ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΤΙΚΟΙ ΤΩΣ ΤΩΣ

- 1 Μόλιος αλυσίδα 21
- 2 Άξονας τρωχός και τρωχός τρωχός 24
- 3 Τροχός - Άξονας 25
- 4 Τροχός τρωχός - Άξονας - Τροχός τρωχός
 (α) Τροχός τρωχός 27
- (β) Άξονας - Τροχός τρωχός 28
- (γ) Τροχός 29
- (δ) Άξονας τρωχός 30
- 5 Η Άξονας τρωχός 31

IV ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΤΡΟΒΙΛΙΣΤΙΚΑ

- 1 Τροχός τρωχός αλυσίδα 32
- 2 Τροχός τρωχός 33
- 3 Τροχός τρωχός τρωχός 34

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

- 1 Βιβλίο τρωχός - Άξονας τρωχός 101
- 2 Μόλιος τρωχός τρωχός 101
- 3 Τροχός τρωχός 101
- 4 Τροχός τρωχός τρωχός 102

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΣΥΜΦΩΤΗΣΙΑΣ

Η Επιχειρησιακή Σύμβαση αποτελείται από τρεις βασικούς μέρη: α) τον Κανόνα, β) τον Οδηγό και γ) τον Πρόγραμμα. Ο Κανόνας είναι το κείμενο που ορίζει τις βασικές αρχές και τους σκοπούς της Σύμβασης. Ο Οδηγός περιγράφει τις διαδικασίες και τα μέσα που θα χρησιμοποιούνται για την επίτευξη των σκοπών. Το Πρόγραμμα είναι το σχέδιο που ορίζει τις δραστηριότητες που θα πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια της Σύμβασης.

Το κείμενο της Σύμβασης αποτελείται από τρεις μέρη: α) τον Κανόνα, β) τον Οδηγό και γ) τον Πρόγραμμα. Ο Κανόνας είναι το κείμενο που ορίζει τις βασικές αρχές και τους σκοπούς της Σύμβασης. Ο Οδηγός περιγράφει τις διαδικασίες και τα μέσα που θα χρησιμοποιούνται για την επίτευξη των σκοπών. Το Πρόγραμμα είναι το σχέδιο που ορίζει τις δραστηριότητες που θα πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια της Σύμβασης.

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ.

Η Σχολή είναι οργανωμένη σε τρεις τμήματα: α) το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης, β) το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης και γ) το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών. Το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των θεμελιωδών αρχών της επιστήμης. Το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης ασχολείται με την εφαρμογή της επιστήμης στην πράξη. Το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των κοινωνικών επιστημών.

Η Σχολή είναι οργανωμένη σε τρεις τμήματα: α) το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης, β) το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης και γ) το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών. Το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των θεμελιωδών αρχών της επιστήμης. Το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης ασχολείται με την εφαρμογή της επιστήμης στην πράξη. Το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των κοινωνικών επιστημών.

Η Σχολή είναι οργανωμένη σε τρεις τμήματα: α) το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης, β) το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης και γ) το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών. Το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των θεμελιωδών αρχών της επιστήμης. Το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης ασχολείται με την εφαρμογή της επιστήμης στην πράξη. Το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των κοινωνικών επιστημών.

1.1. Οργανωτική Δομή

1.2. Διευθυντική Ομάδα

Το 1977-78 η Σχολή είναι οργανωμένη σε τρεις τμήματα: α) το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης, β) το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης και γ) το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών. Το Τμήμα Θεωρητικής Επιστήμης ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των θεμελιωδών αρχών της επιστήμης. Το Τμήμα Εφαρμοσμένης Επιστήμης ασχολείται με την εφαρμογή της επιστήμης στην πράξη. Το Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών ασχολείται με την έρευνα και την διδασκαλία των κοινωνικών επιστημών.

1.3. Διευθυντική Ομάδα

1.4. Διευθυντική Ομάδα

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.

Ἡ Σχολή είναι Ἴδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας ἰσότιμον πρὸς τὰ λοιπὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα τῆς χώρας ἀπὸ τὸ 1958 (Ν.Δ.3876/1958), ἔχει δὲ τὴ σημερινή θεσμικὴ ὀργάνωση ἀπὸ τὸ 1966 (Ν.Δ.4578/1966).

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς είναι ἡ σπουδὴ τῆς Οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τῆς ἐπιστήμης Ὀργανώσεως καὶ Λοικῆσεως Ἐπιχειρήσεων ὅπως καὶ τῆς Στατιστικῆς, εἰδικώτερα δὲ ἡ οἰκονομικὴ καὶ διοικητικὴ μὀρφωσις στελεχῶν τῆς οἰκονομίας, τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πάσης φύσεως οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ὀργανισμῶν.

Ἡ πλήρης οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας πού είναι βασικὸς στόχος τῶν κυβερνήσεων τῆς χώρας καὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴ μεταπολεμικὴ περίοδο, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ, ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξὴ ἄριστα κατηρτισμένων ἐπιστημονικῶν στελεχῶν, εἰδικώτερα στελεχῶν ἐξειδικευμένης μορφώσεως ἀναποκρινομένης στὶς ἀνάγκες τῶν κυρίων τομέων τῆς οἰκονομίας.

Ἡ Σχολὴ μας, προσπαθεῖ μὲ τὸ πρόγραμμά της νὰ ἀναποκριθῆ – τὸσον βραχυχρονίως ὅσον καὶ μακροχρονίως – στὶς ἀπαιτήσεις αὐτῆς τῆς οἰκονομίας, χρησιμοποιοῦσα τίς σύγχρονες θεωρίες καὶ μεθόδους στοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τῆς ἐπιστήμης τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως οἰκονομικῶν μονάδων καὶ τῆς στατιστικῆς.

Ἡ διάρθρωσις τοῦ προγράμματος τῶν διδασκομένων μαθημάτων, ἀποβλέπει εἰς τὴν πολὺπλευρὴ κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς, μὲ στόχο τὴ συνεχῆ ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς μορφώσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἀπόδοση στὴν κοινωνία καὶ τὴν οἰκονομία σωστά προετοιμασμένων οἰκονομικῶν συμβούλων, ἐρευνητῶν ἢ ἀναλυτῶν καὶ διοικητικῶν στελεχῶν τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν μονάδων, ὀργανισμῶν καὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ φοίτηση στὴ Σχολὴ είναι τετραετής. Ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972 οἱ σπουδῆς στὴ Σχολὴ διαχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους σὲ τμήματα:

- (α) Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.
- (β) Λοικῆσεως Ἐπιχειρήσεων.

Ἐνῶ ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1977-78 συνεστήθη καὶ λειτουργεῖ στὴ Σχολὴ τρίτο τμῆμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Τμῆμα Στατιστικῆς». Τὸ Τμῆμα Στατιστικῆς περιλαμβάνει δύο κύκλους συμπληρωματικῆς εἰδικεύσεως, ἤτοι:

Στατιστικῆς – Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν

Στατιστικῆς – Ἐπιστημῶν Λοικῆσεως Ἐπιχειρήσεων.

Οι σπουδαστές, παράλληλα με τή σπουδή τής Στατιστικής, θά άποκοϋν τόν βασικό κύκλο γνώσεων από τούς δύο συμπληρωματικούς κύκλους σπουδών σύμφωνα με τήν έπιλογή τους, ώστε νά έχουν τά αυτά επαγγελματικά έφόδια με τούς άλλους πτυχιούχους τής Σχολής.

Μέ άπόφαση τής Σχολής (15/6/78) έζητήθη από τό Ύπουργείο ή σύσταση καί τετάρτου τμήματος Κοινωνικών Σπουδών. Έξ άλλου βάσει άποφάσεων τής Σχολής πού έλήφθησαν κατά καιρούς έζητήθη ή δημιουργία Πανεπιστημίου Πειραιώς διά μετονομασίας τής ύφισταμένης Άνωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς. Έτσι οί προοπτικές πού διαγράφονται γιά τήν Σχολή είναι νά γίνει ένα Πανεπιστήμιο στην μεγάλη πόλη του Πειραιώς, με άρχικό πυρήνα τεσσάρων Σχολών καί μελλοντική ανάπτυξη ανάλογα με τίς ανάγκες τής Πολιτείας.

2. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Ἄρχές τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ Πρύτανης, ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν.

Ὁ Πρύτανης ἐκπροσωπεῖ τὴ Σχολὴ ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Δικαστηρίων.

Ἡ Σύγκλητος προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετέχουν δὲ ὁ Προπρύτανης, ὁ Ἀντιπρύτανης καὶ δύο Συγκλητικοί.

Ἡ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον διοικήσεως τῆς Σχολῆς, προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετέχουν δὲ αὐτῆς οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς.

Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 587/1977, στὶς συνεδριάσεις τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Συνελεύσεως μετέχουν χωρὶς ψήφο:

- (α) Ἕνας ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐπικουρικοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ
- (β) Δύο ἐκπρόσωποι τῶν Σπουδαστῶν, ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Συλλόγων κατὰ τίς νόμιμες διαδικασίες πού ὁ νόμος ἀπατεῖ.

Γιὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1978-1979 ἡ Διοίκησης τῆς Σχολῆς ἔχει συγκροτηθεῖ ὡς ἑξῆς:

Πρύτανης κ. ΣΤΥΛ. Α. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν Β' ἔδρα τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.

Προπρύτανης κ. ΕΛΕΥΘ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τῆς Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς.

Ἀντιπρύτανης κ. ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τῆς Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων.

Συγκλητικοὶ Τακτικοί:

κ. ΙΑΣ. ΧΑΤΖΗΔΙΝΑΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τοῦ Δημοσίου Δικαίου.

κ. ΔΗΜ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τῆς Στατιστικῆς.

Συγκλητικοὶ Ἀναπληρωματικοί:

κ. ΒΑΣ. ΣΑΡΣΕΝΤΗΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς.

κ. ΑΝΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς στὴν ἔδρα τῶν Μαθηματικῶν.

Εἰσηγητὴς στὴ Σύγκλητο καὶ Συνέλευση εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. ΕΥΑΓΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ.

3. ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΤΟΣ - ΑΡΓΙΕΣ.

Τό ακαδημαϊκό έτος άρχίζει τήν 1 Σεπτεμβρίου κάθε έτους και λήγει τήν 31 Αύγουστου του έπομένου, και διαιρείται σε δύο εξάμηνα: τό πρώτο λήγει τήν 31 'Ιανουαρίου και τό δεύτερο τήν 31 Αύγουστου. 'Η διδασκαλία στή Σχολή άρχίζει τήν 15 'Οκτωβρίου κάθε έτους και λήγει τήν 20 Μαΐου του έπομένου, ώστε να συμπληρουνται 26 διδακτικές εβδομάδες.

Κατά τήν διάρκεια του διδακτικού έτους τά μαθήματα διακόπτονται κατά τίς Κυριακές και τίς έπόμενες έορτές και έπετείους:

- 26 'Οκτωβρίου ('Αγ. Δημητρίου)
- 28 'Οκτωβρίου ('Εθνική 'Επέτειος)
- 17 Νοεμβρίου ('Επέτειος Πολυτεχνείου)
- 6 Δεκεμβρίου ('Αγ. Νικολάου)
- 12 Δεκεμβρίου ('Αγ. Σπυρίδωνος)
- 23 Δεκεμβρίου έως 7 'Ιανουαρίου
(Χριστούγεννα - Ν. Έτος)
- 30 'Ιανουαρίου (Τριών 'Ιεραρχών)
- 24 και 25 Μαρτίου ('Εθνική 'Επέτειος)
- Ψυχασάββατο
- Καθαρή Δευτέρα
- Μ. Δευτέρα έως τήν Κυριακή
της Διακαινησίμου

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ

Εν τούτοις, όπως προκύπτει από τα παραπάνω, η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης. Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Αναμένεται, όπως είναι φυσικό, να υπάρξουν περαιτέρω βελτιώσεις στην διαδικασία αυτή, ώστε να γίνει ακόμα πιο αποτελεσματική και εύκολη στην εφαρμογή.

II. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ.

Η εισαγωγή των σπουδαστών και η εγγραφή στη σχολή είναι μια διαδικασία που απαιτείται να είναι απλή, γρήγορη και αποτελεσματική. Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί διασφαλίζει την ακεραιότητα των αρχείων, την προστασία των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, και την αποδοτικότητα της διοίκησης.

Ι. ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

(α) Τακτικές έγγραφές.

Στό πρώτο έτος σπουδών της Σχολής εγγράφονται μετά από υγειονομική εξέταση¹ προς διαπίστωση της καλής καταστάσεως της υγείας τους, οί επιτυχάνοντες κατά τίς διεξαγόμενες κατ' έτος εισιτήριες εξετάσεις βάσει τών κειμένων διατάξεων².

Από του έτους 1980 σπουδαστές θά εισάγονται χωρίς εισιτήριες εξετάσεις³.

Οί σχετικές αιτήσεις τών ενδιαφερομένων υποβάλλονται μετά τήν έκδοση τών αποτελεσμάτων τών εισιτηρίων εξετάσεων καί έντός προθεσμίας όριζομένης υπό της Σχολής.

Οί αιτήσεις για έγγραφή στό πρώτο έτος σπουδών πρέπει να συνοδεύονται μέ τά εξής:

α) Άπολυτήριο ή άποδεικτικό Γυμνασίου.

β) Υπέυθυνη δήλωση του Ν. 105/69 όπου θά δηλώνει ό σπουδαστής ότι δέν έχει γραφτεί σέ άλλη Άνωτάτη ή Άνωτέρα Σχολή.

γ) Δελτίο ταυτότητας ύποψηφίου, πού χρησιμοποιήθηκε στίς εισαγωγικές εξετάσεις.

δ) Δελτίο υγειονομικής εξέτάσεως.

ε) Πέντε (5) φωτογραφίες.

Σπουδαστής δικαιούμενος έγγραφής στό δεύτερο έτος σπουδών, δηλώνει έγγράφως στή Γραμματεία της Σχολής, κατά τόν χρόνο της έγγραφής του, τό τμήμα σπουδών (Οίκονομικό,

1. Ν. 696/43 (ΦΕΚ 335 Α'). Υπουργ. άπόφασις 195960/66 (ΦΕΚ 115 Β').

2. Π.Δ. 348/77 «Περί εισαγωγής σπουδαστών εις τάς άνωτάτας καί άνωτέρας σχολάς» (ΦΕΚ 73Α').

3. Δέν άνακοινώθηκε ακόμα ό Νόμος.

Διοικήσεως Έπιχειρήσεων, Στατιστικής), στό όποιο έπιθυμεί νά έγγραφη πρός συνέχιση τών σπουδών του. Ό έπιλέγων τό τμήμα Στατιστικής δηλώνει έπιπροσθέτως τόν κύκλο σπουδών συμπληρωματικής ειδικεύσεως (Οίκονομικό ή Διοικήσεως Έπιχειρήσεων) τόν όποιο έπιλέγει.

(β) Κατ' έξαίρεσιν έγγραφές.

Οί κατ' έξαίρεσιν έγγραφές είναι:

- (i) τών όμογενών, άλλοδαπών - άλλογενών
- (ii) οί μετεγγραφές από άλλα Α.Ε.Ι. έσωτερικού
- (iii) οί μετεγγραφές Έλλήνων σπουδαστών από ισότιμα Α.Ε.Ι. έξωτερικού
- (iv) οί έγγραφές πτυχιούχων Α.Ε.Ι. τής χώρας.

Οί προϋποθέσεις τών κατ' έξαίρεσιν έγγραφών.

(i) Έγγραφές όμογενών άλλοδαπών - άλλογενών

Π.Δ. 348/78 (ΦΕΚ 73Α'/10-5-78)

Άρθρον 51.

Εισαγωγή Κυπρίων.

1. Οί εκ Κύπρου όμογενείς, ανεξαρτήτως ύπηκοότητας, κατοικίας τών ή διαμονής, μή κεκτημένοι πτυχίον έτέρας άνωτάτης σχολής, εισάγονται κατ' έξαίρεσιν τών διατάξεων περί γενικών εισιτηρίων έξετάσεων εις τάς άνωτάτας και άνωτέρας σχολάς του παρόντος Διατάγματος, πλην τών σχολών του Διδασκαλικού Κύκλου, έφ' όσον είναι κάτοχοι τίτλου σπουδών παρέχοντος δικαίωμα έγγραφής εις τάς άνωτάτας και άνωτέρας Σχολάς τής ήμεδαπής επί τή βάσει όνομαστικού πίνακος, ό όποιος καταρτίζεται μερίμνη του Έπουργείου Παιδείας τής Κυπριακής Δημοκρατίας, ως και σχετικής βεβαιώσεως τών άρμοδιών κυπριακών Άρχών περί τής ύγειονομικής έξετάσεως και τής πρακτικής δοκιμασίας. Τά στοιχεία ταύτα αποστέλλονται εις τό Έπουργείον Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

μέχρι τέλους τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, τό ὅποιον κοινοποιεῖ τοῦτον εἰς τάς οἰκείας σχολάς. Οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τόν πίνακα τοῦτον δέν ὑπερβαίνουν εἰς ποσοστόν 8% ἐπί τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν κατά σχολήν εἰσακτέων, προκειμένου περί τῶν σχολῶν τῶν κύκλων Πολυτεχνικοῦ - Φυσικομαθηματικοῦ - Γεωπονοδοσολογικοῦ καί Ἱατρο - Φαρμακευτικοῦ καί τό 15% προκειμένου περί τῶν λοιπῶν σχολῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν τό ποσοστόν τῶν ἐκ Κύπρου ὁμογενῶν τῆς παρούσης παραγράφου τῶν εἰσαγομένων εἰς τάς Σχολάς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀδιαφόρως τοῦ κύκλου εἰς τόν ὅποιον ἀνήκουν αὐταί δέν ὑπερβαίνει τό 8% ἐπί τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν κατά Σχολήν εἰσακτέων τοῦ Ἰδρύματος τούτου, εἰς δέ τάς σχολάς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου τό 5%.

2. Ὁ πίναξ ἐοῦτος περιλαμβάνει ὀνομαστικά στοιχεῖα καί βαθμολογίαν τῶν ἐπιλεγέντων πρὸς εἰσαγωγήν εἰς ἐκάστην σχολήν ὑπό τάς κατά κύκλους διακρίσεις τάς καθοριζόμενας ὑπό τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Μερίμνη τοῦ Τμήματος Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ὀρησκευμάτων, ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζόμενος κατ' ἔτος ἀριθμός εἰσακτέων εἰς τάς σχολάς γνωστοποιεῖται καί πρὸς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας Κύπρου.

4. Οἱ ὑποψήφιοι διά τάς Σχολάς τοῦ Κύκλου (Λ) δέον νά κέκτηνται τάς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

5. Τά δελτία ἐπιδόσεων εἰς τήν ἀγωνιστικήν στίβου καί τήν γυμναστικήν τῶν ἐκ Κύπρου ὁμογενῶν ὑποψηφίων διά τάς σχολάς τοῦ Γυμναστικοῦ κύκλου συναποστέλλονται εἰς τάς οἰκείας σχολάς μετά τοῦ ὀνομαστικοῦ πίνακος εἰσακτέων ὑπό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 52.

Εἰσαγωγή Ἀλλοδαπῶν - Ἀλλογενῶν.

1. Οἱ ἐκ γονέων (ἀμφοτέρων) ἀλλοδαπῶν μὴ Ἑλλήνων τό γένος καί τήν ὑπηκοότητα, ἀλλοδαποὶ μὴ Ἑλληνες, τό γένος καί τήν ὑπηκοότητα, μὴ κέκτημενοι πτυχίον ἐτέρας Ἀνωτάτης

Σχολής της ήμεδαπής εισάγονται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς οἰανδήποτε ἀνωτάτην ἢ ἀνωτέραν σχολήν, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι τίτλου σπουδῶν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας τῶν παρέχει εἰς αὐτούς τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς ἀντίστοιχον Ἀνωτάτην ἢ Ἀνωτέραν σχολήν τῆς οἰκείας χώρας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι γνωρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν τῇ σχολῇ διδασκομένων μαθημάτων καὶ εἰς ποσοστὸν 5% ἐπὶ τοῦ ὀριζομένου διὰ τὴν σχολὴν ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

2. Ἀλλογενεῖς ἔχοντες φοιτήσῃ εἰς Ἑλληνικά σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως πέραν τῶν τεσσάρων (4) ἐτῶν δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μετὰ τῶν δηλώσεων προτιμήσεως καὶ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀπὸ 20 μέχρι 31 Ἰουλίου. Ἐκαστος ὑποψήφιος δικαιούται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὴν δήλωσιν προτιμήσεώς του σχολὰς ἑνὸς μόνον Κύκλου Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ Ἀνωτέρων Σχολῶν καὶ ἑνὸς κύκλου Κ.Α.Τ.Ε.Ε.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων σπουδαστῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ χώραν εἰσαγομένων ὀρίζεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν. Πρὸς τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιλογῆς μετ' ἐξέτασιν τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν καταρτίζει πίνακα τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις κατὰ χώραν, τίτλων σπουδῶν, δηλωθεισῶν προτιμήσεων καὶ βαθμολογίαν. Ὁ γενικὸς βαθμὸς τοῦ τίτλου σπουδῶν ἐκφράζεται εἰς εἰκοσάβαθμον κλίμακα εἰς περίπτωσιν δὲ διαφόρου βαθμολογικῆς κλίμακος ἢ ἀναγωγὴ εἰς εἰκοσάβαθμον κλίμακα πιστοποιεῖται διὰ βεβαιώσεως ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τῆς οἰκείας χώρας.

6. Τὸ πιστοποιητικὸν γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης χορηγεῖται ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

7. Οἱ ὑποψήφιοι τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὰς σχολὰς τοῦ

Γυμναστικοῦ Κύκλου δέον ὅπως πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

8. Τὰ δικαιολογητικά τῶν ἐπιλεγέντων ἀποστέλλονται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἴδρυμα, ἡ δὲ ἐγγραφή τούτων ἐνεργεῖται μετὰ τὴν προσκόμισιν τοῦ πιστοποιητικοῦ γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς ὀριζομένης κατ' ἔτος προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τὸ βραδύτερον δὲ μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τοῦ μεθεπομένου ἔτους. Ἡ μὴ προσκόμισις τοῦ πιστοποιητικοῦ γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρον 53.

Εἰσαγωγή Ὁμογενῶν.

1. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων περὶ γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰσάγονται κατόπιν εἰδικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καὶ εἰς ποσοστὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῆ τὸ 4% ἐπὶ τοῦ ὀριζομένου δι' ἑκάστην σχολὴν ἀριθμοῦ εἰσακτέων, Ἕλληνες καὶ τέκνα Ἑλλήνων (ἀμφοτέρων) τὸ γένος ἢ τὴν καταγωγὴν ἢ τὴν ὑπηκοότητα, τῶν ὁποίων ἀμφοτέροι οἱ ἐν ζωῇ γονεῖς κατοικοῦν καὶ διαμένουν μονίμως ἀπὸ δεκαετίας τουλάχιστον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ κατοικήσαντες καὶ διαμείναντες εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ συνεχῆ τουλάχιστον δεκαετίαν, μετώκησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους τῆς διεξαγωγῆς τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποψήφιοι δέον νὰ εἶναι κάτοχοι τίτλου σπουδῶν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ἐκδόσεως παρέχει τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς ἀντίστοιχον Ἀνωτάτην ἢ Ἀνωτέραν Σχολὴν τῆς οἰκείας χώρας καὶ νὰ ἔχουν περατώσει τὰ τέσσερα (4) τουλάχιστον ἔτη σπουδῶν εἰς σχολεῖον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὡς σχολεῖα τῆς ἀλλοδαπῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας παραγράφου δὲν νοοῦνται τὰ λειτουργοῦντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένα σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

3. Ὁ ἀριθμὸς εἰσακτέων κατὰ Σχολὴν ὀρίζεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

4. Πρὸς ἐπιλογὴν τῶν εἰσαγομένων εἰς ἐκάστην σχολὴν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ 2ου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς γραπτὰς ἐξετάσεις ἐπὶ μαθημάτων καὶ ἀντικειμένων ἀναλόγων πρὸς τὰ κατὰ κύκλον ὀριζόμενα ἐν τῷ παρόντι, ὡς καὶ εἰς πρακτικὴν δοκιμασίαν, ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη, ἢ εἰσαγωγή δὲ αὐτῶν γίνεται βάσει τῆς γενικῆς βαθμολογίας τῶν ἐξετάσεων τούτων ἀποκλειομένης ὅπωςδήποτε τῆς εἰσαγωγῆς ὑποψηφίων μὴ συγκεντρούντων βαθμὸν τουλάχιστον ἴσον πρὸς ποσοστὸν 40% τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τῆς βαθμολογικῆς κλίμακος τοῦ συνόλου τῶν γραπτῶς ἐξεταζομένων μαθημάτων. Αἱ ἐξετάσεις διεξάγονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

5. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων περιλαμβάνονται καὶ εἰδικὰ τοιαῦτα, ὁ ὑποψήφιος δεόν νά συγκεντρῶσιν τὴν βαθμολογίαν τοῦ ἄρθρου 28 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

6. Τὰ τῆς βαθμολογήσεως καὶ ἀναβαθμολογήσεως τῶν γραπτῶν δοκιμιῶν ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 28 τοῦ παρόντος.

7. Ὄταν πέραν τῆς γραπτῆς ἐξετάσεως ἀπαιτῆται πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ πρακτικὴ δοκιμασία μετὰ προκαταρκτικῆς ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως, εἰς ταύτην ὑποβάλλονται καὶ οἱ τυχόν ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ἀντιστοίχους σχολὰς ἄλλοδαποὶ ὡς καὶ ἄθληταί τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Νόμου 75/1975, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 8 τοῦ Ν. 423/76 «περὶ Γυμναστηρίων καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὸν ἐξωσχολικὸν ἀθλητισμόν», ἐνώπιον ἐπιτροπῶν ὡς καὶ διὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν δύναται ἀντὶ τῶν κατὰ σχολὴν ἢ ἴδρυμα προβλεπομένων ἐπιτροπῶν νά συνιστῶνται κοιναὶ τοιαῦται ἐπιτροπαὶ διὰ πλείονας σχολὰς τῆς αὐτῆς ἢ καὶ διαφόρων πόλεων.

8. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 54.

Εἰσαγωγή Βορειοηπειρωτῶν.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων περί γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, εἰσάγονται κατόπιν εἰδικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καί εἰς ποσοστόν μὴ δυνάμενον νά ὑπερβῆ τό 1% ἐπί τοῦ ὀριζομένου δι' ἐκάστην σχολήν ἀριθμοῦ εἰσακτέων, ὑποψήφιοι τῶν ὁποίων ὁ πατήρ Ἑλληνας τήν καταγωγήν ἔχων οἰανδήποτε ὑψηκότητα κατέφυγεν εἰς τήν Ἑλλάδα ἐκ Βορείου Ἠπείρου μετά τό 1946, κατά βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως ἢ ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως ἢ Ἐσωτερικῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων παρ' αὐτῆ στοιχείων.

2. Οἱ κατά τήν προηγουμένην παράγραφον ὑποψήφιοι δέον νά εἶναι κάτοχοι τίτλου σπουδῶν ὁ ὁποῖος νά παρέχη τό δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς Ἀνωτάτην ἢ Ἀνωτέραν Σχολήν τῆς ἡμεδαπῆς.

3. Ὁ ἀριθμός τῶν εἰσακτέων κατά Σχολήν ὀρίζεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

4. Πρός ἐπιλογήν τῶν εἰσαγομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4, 5, 6 καί 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

5. Κατά τά λοιπά ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 55.

Εἰσαγωγή Ὁμογενῶν ἐκ Τουρκίας.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων περί Γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰσάγονται, κατόπιν εἰδικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καί εἰς ποσοστόν μὴ δυνάμενον νά ὑπερβῆ τό 1% ἐπί τοῦ ὀριζομένου δι' ἐκάστην σχολήν ἀριθμοῦ εἰσακτέων ὑποψήφιοι τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἴδιοι Ἑλληνες τήν καταγωγήν κατέφυγον εἰς τήν Ἑλλάδα μετά τό ἔτος 1971 ἢ κατοικοῦν καί διαμένουν μονίμως ἀπό δεκαετίας τουλάχιστον εἰς τήν Τουρκίαν κατά βεβαίωσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, κατοικήσαντες καί διαμειναντες εἰς Τουρκίαν ἐπί συνεχῆ τουλάχιστον δεκαετίαν μετώκησαν εἰς τήν Ἑλλάδα οὐχί ἐνωρί-

τερον τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους τῆς διεξαγωγῆς τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

2. Οἱ κατά τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποψήφιοι δέον νά εἶναι κάτοχοι τίτλου σπουδῶν, ὁ ὁποῖος κατά τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ἐκδόσεως παρέχει τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς ἀντίστοιχον Ἀνωτάτην ἢ Ἀνωτέραν Σχολὴν τῆς οἰκείας χώρας.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων κατά Σχολὴν ὀρίζεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

4. Πρὸς ἐπιλογὴν τῶν εἰσαγομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ παρόντος.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 56.

Ἐγγραφὴ εἰς ἑτέραν Σχολὴν.

1. Οἱ τῶν κάτωθι κατηγοριῶν ὑποψήφιοι, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὰς γενικὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἔχουν εἰσαχθῆ εἰς σχολὴν τινα (ἢ τμῆμα σχολῆς) δύναται νά ἐγγραφοῦν καθ' ὑπέρβασιν εἰς ἑτέραν ἀντίστοιχον τῆς σχολῆς ἐπιτυχίας τῶν σχολῆν, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ὅτι ἡ ἀντίστοιχος σχολὴ περιλαμβάνεται εἰς τὴν δήλωσιν προτιμήσεων τῶν καὶ ὅτι αὕτη εὑρίσκεται πλησιέστερον τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον διαμένει ἀπὸ πενταετίας τοῦλάχιστον ὁ ὑποψήφιος ἢ ἡ οἰκογένειά του.

α) Τέκνα συνταξιοδοτουμένων ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀναπήρου ἢ θύματος πολέμου ἢ εἰρηνικῆς περιόδου.

β) Τέκνα συνταξιοδοτουμένων ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀναπήρου ἢ θύματος πολέμου ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

γ) Τέκνα συνταξιοδοτουμένων ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀναπήρου ἢ θύματος ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

δ) Τέκνα ἀξιωματικῶν πολεμικῆς διαθεσιμότητος ἢ πολεμικῆς ἀποστρατείας.

ε) Τέκνα ἀπόρων πολυτέκνων.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπά-

γονται καί οί εισαγόμενοι εἰς τὰς σχολὰς τοῦ Διδασκαλικοῦ Κύκλου βάσει τοῦ βαθμοῦ ἀπολυτηρίου τῶν.

Ἄρθρον 57.

Ἐπιβολή δικαιολογητικῶν εἰσαγομένων κατ' ἐξαίρεσιν.

1. Οἱ ἐπιπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 53, 54, 55 τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος ὑποβάλλουν ἐντός τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου τὰς αἰτήσεις τῶν συνοδευόμενας ὑπό τῶν κατὰ περίπτωσιν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως τόν τίτλον ἀπολύσεως ἐκ σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὰ κεκανονισμένα καί ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν οἰκείων διπλωματικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν, ἀποδεικνύοντα τήν ιδιότητα, ἣν ἐπικαλεῖται ἕκαστος.

Ἡ ἐπιβολή τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων γίνεται εἰς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, Γενικήν Διεύθυνσιν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, Τμήμα Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων.

2. Οἱ ἐπιπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. 75/1975, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διά τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 423/1976 «περί γυμναστηρίων καί ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τόν ἐξωσχολικόν ἀθλητισμόν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διά τοῦ ἄρθρου 3, περίπτ. ιβ' τοῦ Ν. 665/77, ὑποβάλλουν εἰς τὰς Σχολὰς ἐντός τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου τὰς αἰτήσεις τῶν συνοδευόμενας ὑπό τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐν οἷς ἀπαραιτήτως τόν τίτλον ἀπολύσεως ἐκ σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰδικώτερον οἱ μὲν ἀθληταί κατέχοντες πανελλήνιον ἐπίδοσιν ἢ πρῶτοι πανελληνιονίκαί οἰουδήποτε ὀλυμπιακοῦ ἀθλήματος καί οἰασδήποτε κατηγορίας, πλὴν ποδοσφαίρου, ὑποβάλλουν βεβαίωσιν τῆς οἰκείας ἀθλητικῆς Ὀμοσπονδίας τεθεωρημένην ὑπό τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ. Οἱ δὲ Α' πανελληνιονίκαί τῶν σχολικῶν ἀγῶνων καί οἱ λαβόντες μέρος εἰς διεθνεῖς σχολικούς ἀγῶνας ὑποβάλλουν βεβαίωσιν τῆς Διευθύνσεως Φυσικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Ὁρησκευμάτων.

3. Οἱ ἐπιπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καί οἱ ἐπιπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς

παραγράφου 2 του άρθρου 42 του Ν. 75/1975 «περί οργάνωσης του έξωσχολικού αθλητισμού και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» υποβάλλουν μετά την έκδοσιν των αποτελεσμάτων των γενικών εισιτηρίων εξετάσεων και εντός προθεσμιών οριζόμενων υπό των οικείων σχολών, τās αιτήσεις των, εις ἄς σχολᾶς επιθυμοῦν καὶ δύνανται νά ἐγγραφοῦν συνοδευόμενας ὑπό των κατά περίπτωσιν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ἐγγραφον τοῦ τμήματος εισιτηρίων ἐξετάσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων βεβαιοῦν περὶ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τās ἐξετάσεις καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος των ἐξετάσεων, ὅπερ δεόν νά ἐμφαίνῃ τόσον τὴν ἐκ των ἐξετάσεων βαθμολογίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅσον καὶ τās σχολᾶς, διὰ τās ὁποίας ἐδήλωσε προτίμησιν. Ἐκ των ἀθλητῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 42 τοῦ νόμου 75/1975, οἱ μὲν Α' πανελληνιονῆκαι τῶν σχολικῶν ἀγῶνων συνυποβάλλουν καὶ βεβαίωσιν τῆς Διευθύνσεως Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων, οἱ δὲ λοιποὶ ἀθληταὶ βεβαίωσιν τῆς οἰκείας ὁμοσπονδίας τεθεωρημένην ὑπό τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ.

4. Ὑποβολὴ αιτήσεων ἢ δικαιολογητικῶν μετὰ τὸ πέρασ των προβλεπομένων διὰ τοῦ παρόντος άρθρου προθεσμιῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

5. Ἡ ὑπό τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 42 τοῦ Ν. 75/1975 προβλεπομένη προσαύξησις κατὰ ποσοστὸν 20% τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ των ἐμιπιτόντων εἰς ταύτην ἀθλητῶν, τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ των ἐξεταζομένων γραπτῶν μαθημάτων, τῆς ἀγωνιστικῆς στίβου καὶ τῆς γυμναστικῆς.

Ἄρθρον 58.

Ἄλλοδαποὶ ὑπότροφοι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

1. Ἄλλογενεῖς ἄλλοδαποὶ τυχόντες κατὰ νόμον ὑποτροφίας παρ' ἀρμοδίας ἑλληνικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν πραγματοποιήσιν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐγγράφονται καθ' ὑπέρβασιν καὶ ἄνευ ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ εἰς πάσας τās Ἀνωτάτας ἢ Ἀνωτέρας Σχολᾶς ὑπό τὴν προϋπόθεσιν ὅτι γνωρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν

γλώσσαν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν τῇ σχολῇ διδασκομένων μαθημάτων.

Ἡ γνῶσις τῆς γλώσσης διαπιστοῦται διὰ σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ χορηγουμένου ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

2. Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ τίτλος ἀπολύσεώς των, σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐπίσημα ἐγγραφα τῶν οἰκείων ξένων Ἀρχῶν ἀποδεικνύοντα τὴν ιδιότητα τοῦ ἀλλογενοῦς ἀλλοδαποῦ, ὡς καὶ βεβαίωσιν τοῦ οἰκείου κρατικοῦ φορέως τοῦ χορηγήσαντος τὴν ὑποτροφίαν.

3. Ἡ Σχολή ἢ Τμῆμα Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγράφεται ἕκαστος ὑπότροφος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

(ii) Οἱ μετεγγραφές σπουδαστῶν ἀπὸ ἄλλα Α.Ε.Ι. ἐσωτερικοῦ καὶ (iii) ἐξωτερικοῦ.

Ἡ μεταγραφή σπουδαστῶν ἀπὸ ἄλλα Α.Ε.Ι. τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ καθορίζεται διὰ τοῦ Ν. 646/1977 ΦΕΚ 204Α). Τὰ κείμενα τῶν διατάξεων αὐτῶν ἔχουν ὡς ἐξῆς:

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 646

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μετεγγραφαὶ ἐκ Σχολῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ

Ἄρθρον 1.

Αἱ μετεγγραφαὶ φοιτητῶν ἐκ τινος Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος (ΑΕΙ), Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς γίνονται μόνον εἰς τὸ δεῦτερον ἔτος σπουδῶν ἀντιστοίχου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος (ΑΕΙ), Σχολῆς ἢ Τμήμα-

τος Σχολής, κατόπιν απόφασεως του ΑΕΙ ή της Σχολής δι' ἣν ἡ μετεγγραφή, ὑπό τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἐπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ ὑποψήφιος πρὸς μετεγγραφήν δεόν νά ἔχη ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἀπάντων τῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν τοῦ ἐξ οὗ προέρχεται ΑΕΙ, Σχολής ἢ Τμήματος Σχολής.

2. Ἡ προϋπόθεσις τῆς προηγουμένης παραγράφου δεόν νά συντρέχη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς πρὸς μετεγγραφήν αἰτήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ποσοστὸν τῶν κατ' ἔτος μετεγγραφομένων ἐξ ΑΕΙ, Σχολῶν ἢ Τμημάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καθοριζομένων κατὰ τὸ ἔτος διενεργείας τῶν μετεγγραφῶν εἰσακτέων εἰς τὸ ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολής, δι' ἣν ἡ μετεγγραφή.

2. Μετεγγραφαὶ φοιτητῶν εἰς ΑΕΙ, Σχολὰς ἢ Τμήματα Σχολῶν τῆς περιφέρειας τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ Θεσσαλονίκης δέν ἐπιτρέπονται, πλὴν τῆς περιπτώσεως μετεγγραφῆς φοιτητοῦ ΑΕΙ, Σχολής ἢ Τμήματος Σχολής περιφέρειας τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας εἰς ἀντίστοιχον ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολής τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Οἱ περιορισμοὶ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου δέν ἰσχύουν προκειμένου περὶ μετεγγραφῶν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα μετεγγραφή διενεργεῖται κατὰ σειρὰν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προαγωγικοῦ βαθμοῦ τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας μετὰ τοῦ τελευταίου μετεγγραφομένου εἰς Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολής, πάν-

τες οί ίσοβαθμοῦντες μετ' αὐτοῦ μετεγγράφονται ὡς ὑπεράριθμοι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πρὸς μετεγγραφὴν αἰτησις τῶν ἐξ ΑΕΙ, Σχολῶν ἢ Τμημάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς προερχομένων μεθ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπὸ 1ης μέχρι 15ης Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὰ ΑΕΙ, Σχολὰς ἢ Τμήματα Σχολῶν, δι' ἃς ἡ μετεγγραφὴ. Ἡ σχετικὴ διαδικασία δεόν νά ἔχη περατωθῆ μέχρι 30ης Νοεμβρίου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ εἰς ποσοστόν ἢ ἡ μετεγγραφὴ φοιτητῶν τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν εἰσαχθέντων κατόπιν ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς εἰς τὰς γενικὰς εἰσιτηρίου ἐξετάσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐκ τινος Πανεπιστημιακῆς ἢ ἐτέρας ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἢ Τμήματος Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς εἰς ἀντίστοιχον Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολῆς, ἐφ' ὅσον ζητεῖται αὕτη ἀμοιβαίως. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς Γραμματείας τῶν οἰκείων Σχολῶν, εἰς ἃς ζητεῖται ἡ μετεγγραφὴ ἐντὸς 15θήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀμοιβαία μετεγγραφὴ φοιτητῶν, ἐάν ἀμφότεροι ἢ ὁ εἰς τούτων ἔχη ἤδη πτυχίον ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ εἰς ποσοστόν ἢ μετεγγραφὴ φοιτητῶν εἰσαχθέντων κατόπιν ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς εἰς τὰς γενικὰς εἰσιτηρίου ἐξετάσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐξ ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν τοῦ ἀντιστοίχου ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς, ἐφ' ὅσον εἰς ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολῆς τῆς περιοχῆς φοιτᾷ ἢ εἰσήχθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀδελφός τοῦ ἐνδιαφερομένου. Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ἐντὸς μηνός ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς προθεσμίας τῶν ἐγγραφῶν.

3. Ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ εἰς ποσοστόν ἢ μετεγγραφή εἰς τό δεύτερον ἔτος σπουδῶν φοιτητοῦ εἰσαχθέντος κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καί περατώσαντος ἐπιτυχῶς τάς τμηματικές ἐξετάσεις τοῦ πρώτου ἔτους, εἰς ἀντίστοιχον Σχολήν ἢ Τμήμα Σχολῆς, ἐφ' ὅσον εἰς Σχολήν τῆς αὐτῆς περιοχῆς εἰσήχθη κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἀδελφός αὐτοῦ.

4. Κληρικοί, φοιτηταί ΑΕΙ τῆς ἡμεδαπῆς, ἐγγράφονται ἄνευ ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ εἰς τά ποιμαντικά τμήματα τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης, εἰς τό Α' ἔτος σπουδῶν καί εἰς τήν πλησιεστέραν Σχολήν τῆς εἰς ἣν φοιτοῦν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μετεγγραφαί ἐκ Σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 8.

Αἱ μετεγγραφαί φοιτητῶν ἰσοτίμων ΑΕΙ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τό δεύτερον ἔτος σπουδῶν τοῦ ἀντιστοίχου ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς κατὰ τά ὀριζόμενα εἰς τά ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

Ἄρθρον 9.

Τό ποσοστόν τῶν κατ' ἔτος μετεγγραφομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς οἰονδήποτε ΑΕΙ, Σχολήν ἢ Τμήμα Σχολῆς ὀρίζεται εἰς ποσοστόν 15% τοῦ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καθοριζομένου κατὰ τό ἔτος διενεργείας τῶν μετεγγραφῶν ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς τό ΑΕΙ, τήν Σχολήν ἢ τό Τμήμα Σχολῆς, δι' ἣν ἢ μετεγγραφή.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ὑποψήφιος πρὸς μετεγγραφὴν δεόν νά ἔχη ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τάς τμηματικές ἐξετάσεις ἀπάντων τῶν ὑποχρεωτικῶν καί κατ' ἐπιλογὴν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ ἐξ οὗ προέρχεται ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς προκειμένου περί ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς, εἰς ἃς δέν

υφίστανται τμηματικά εξετάσεις ούτος δέον νά ἔχη συμπληρώσει ἐπιτυχῶς τὰς σπουδὰς τοῦ πρώτου ἔτους (ἢ τῶν δύο πρώτων ἑξαμήνων).

2. Αἱ προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον νά συντρέχουν κατά τόν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς πρὸς μετεγγραφὴν αἰτήσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἡ περί μετεγγραφῆς αἰτήσεις, μεθ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους πρὸς τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ διενέργεια τῶν μετεγγραφῶν εἰς ΑΕΙ, Σχολὰς ἢ Τμήματα Σχολῶν ἀπάσης τῆς Χώρας. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται σαφῶς καὶ κατά σειράν προτιμῆσεως τὰ ΑΕΙ, αἱ Σχολαὶ ἢ Τμήματα Σχολῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπιθυμεῖ καὶ δύναται νά μετεγγραφῆ κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν μετεγγραφὴν εἶναι ἡ ἐπιτυχῆς γραπτῆ ἐξέτασις ἐπὶ τριῶν βασικῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου τῶν ἐξετάσεων ἔτους. Τὰ μαθήματα ταῦτα δύναται νά εἶναι τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα δι' ἕκαστον ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολῆς.

2. Ἀποκλείεται ἡ μετεγγραφὴ εἰς ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολῆς τῶν μὴ ἐπιτυχόντων εἰς ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων βαθμὸν τουλάχιστον δέκα (10) ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος μηδέν ἕως εἴκοσι (0-20) ἔνθα εἴκοσι (20) ὁ ἀνώτατος δυνατός κατά μάθημα βαθμός.

3. Οἱ ὑποψήφιοι βαθμολογοῦνται εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων ὑπὸ δύο βαθμολογητῶν. Ἐκάτερος τῶν βαθμολογητῶν βαθμολογεῖ τὸ γραπτὸν τοῦ ὑποψήφιου μέ κεκαλυμμένον τὸ ὄνοματεπώνυμόν του ἐπὶ κλίμακος μηδέν ἕως δέκα (0-10). Ἐνθα

δέκα (10) ὁ ἀνώτατος δυνατός βαθμός διά τοῦ ὁποίου δύναται οὗτος νά βαθμολογήσῃ τό γραπτόν τοῦ ὑποψηφίου.

4. Ὁ βαθμός ἐκάστου μαθήματος εἶναι τό ἄθροισμα τῶν βαθμῶν τῶν δύο ἐξεταστῶν.

5. Κριτήριον ἐπιλογῆς πρὸς κάλυψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δι' ἐκάστην σχολήν ἢ τμήμα σχολῆς εἶναι τό ἄθροισμα τῆς βαθμολογίας τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας μετὰ τοῦ τελευταίου μετεγγραφομένου εἰς ἐκάστην σχολήν ἢ τμήμα σχολῆς πάντες οἱ ἰσοβαθμοῦντες μετ' αὐτοῦ μετεγγράφονται ὡς ὑπεράριθμοι ἐφ' ὅσον εἰς τήν αἵτησίν των εἶχον περιλάβει τό ΑΕΙ, τήν Σχολήν ἢ Τμήμα Σχολῆς, δι' ἣν ἢ μετεγγραφή.

6. Οὐδεὶς μετεγγράφεται εἰς ΑΕΙ Σχολήν ἢ τμήμα Σχολῆς τήν ὁποίαν δέν περιέλαβε σαφῶς εἰς τήν περί μετεγγραφῆς αἵτησίν του.

7. Οἱ ἐξετασταὶ ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος ἢ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

8. Ἡ ἐπιλογή τῶν μετεγγραφομένων εἰς τὰ ΑΕΙ, τὰς Σχολάς ἢ Τμήματα Σχολῶν γίνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄθροίσματος τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τήν ἐξέτασιν τῶν τριῶν μαθημάτων βαθμολογίας καὶ τῆς σειρᾶς τῶν δηλωθεισῶν διά τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου προτιμήσεων.

9. Ἡ Σύγκλητος τοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης ἀποφασίζει ἐπὶ παντός θέματος προκύπτοντος κατὰ τήν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, δύναται δέ αὕτη νά προκαλῆ τήν συμβουλευτικὴν γνώμην οἰασδῆποτε σχολῆς τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς δέ, δύναται νά χρησιμοποιῆ τεχνικὸν μέσον τό ὁποῖον ἤθελε κρίνει κατάλληλον, μὴ ἀποκλειομένης τῆς χρησιμοποιήσεως ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ.

10. Μετὰ τό πέρας τῆς ἐπιλογῆς ἢ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ἀποστέλλει πρὸς τὰ ἀνώτατα ἐκπ/κά ἰδρύματα πίνακα τῶν εἰς ἓν ἕκαστον τούτων μετεγγραφομένων κατὰ

σχολήν καί τμήμα σχολῆς μετά τῶν ὑποβλήθέντων δικαιολογητικῶν, βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ μετεγγραφή.

11. Ἡ σχετική διαδικασία δέον νά ἔχη περατωθῆ μέχρι 15ης Νοεμβρίου.

Ἄρθρον 13.

1. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ περιορισμοῦ μετεγγραφή φοιτητῶν ἰσοτίμων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς καί μόνον εἰς τό δεύτερον ἔτος σπουδῶν τῆς ἀντιστοίχου ΑΕΙ, Σχολῆς ἢ Τμήματος Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἐφ' ὅσον οὗτοι, α) κέκτηνται ἀπολυτήριον σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσως ἀποκτηθέν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, β) ὁ γονεὺς τῶν ὑπηρετήσεν ἢ ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὡς κρατικός ὑπάλληλος καί γ) κατά τὴν διάρκειαν τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας τοῦ γονέως τῶν εἰσήχθησαν εἰς ἀνώτατον ἐκπαιδευτικόν ἴδρυμα τῆς ἀλλοδαπῆς καί ἔχουν ἐπιτύχει εἰς ἅπαντα τὰ ὑποχρεωτικά καί κατ' ἐπιλογὴν ὑποχρεωτικά μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν τῆς Σχολῆς ἐξ ἧς προέρχονται.

2. Αἱ ὡς ἄνω α'-γ' προϋποθέσεις δέον νά συντρέχουν ἀθροιστικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. Αἱ αἰτήσεις μετά τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς σχολάς, δι' ἃς ἡ μετεγγραφή, ἐντὸς τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

4. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ἡ ἄνευ περιορισμοῦ μετεγγραφή φοιτητῶν ἰσοτίμων ΑΕΙ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ἀντίστοιχον Σχολὴν τῆς ἡμεδαπῆς τέκνων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων μονίμων κατοίκων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐφ' ὅσον ὁ πατήρ αὐτῶν ἐξελέγη καί διωρίσθη καθηγητῆς ΑΕΙ τῆς ἡμεδαπῆς.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ περιορισμοῦ μετεγγραφή φοιτητῶν ἰσοτίμων ΑΕΙ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ἀντίστοιχον Σχολὴν ἢ Τμήμα Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς περατωσάντων ἐπιτυχῶς τουλάχιστον τό πρῶτον ἔτος σπουδῶν, οἵτινες κατά τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν τῶν ἠσθένησαν ἐκ κακοήθων νεοπλασματικῶν νόσων, ὡς καρκινωμάτων, λευχαιμιῶν, κακοήθων λεμφωμάτων, τῆς νόσου τῶν ἀποδεικνυομένης διὰ βεβαι-

ώσεως τῶν θεραπόντων ἰατρῶν, πιστοποιητικόν τῆς νοσηλείας τῶν εἰς Νοσοκομεῖα ἀνεγνωρισμένης ἐπιστημονικῆς στάθμης καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἱστολογικῶν καὶ αἱματολογικῶν ἐξετάσεων.

Περὶ τούτων ἀποφαίνεται ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου δύναται δι' ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης νά συγκροτοῦνται Ἐπιτροπαὶ καὶ Ὅμάδες ἐλέγχου δικαιολογητικῶν, διεξαγωγῆς ἐξετάσεων, ὡς καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν παντός θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Ὅμάδων τῆς προηγουμένης παραγράφου γίνεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

3. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἀμοιβῆς τῶν ἐν παραγράφῳ I τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῶν καὶ Ὅμάδων, ὡς καὶ πάσης ἐν γένει δαπάνης διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων, ἐγγράφονται σχετικαὶ πιστώσεις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νά ἀνατίθεται ἡ ὅλη διαδικασία ἐπιλογῆς τῶν πρὸς μετεγγραφὴν ἐξ ἀνωτάτων σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀντὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εἰς ἕτερον φορέα ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 16.

Μετεγγραφαί εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν
τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν πάσης διατάξεως τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἢ μετεγγραφή εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν σπουδαστῶν ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ κατάταξις τούτων εἰς τὸ προσήκον ἔτος ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἴτε μετὰ κρίσιν τῶν προσκομιζομένων ἔργων καὶ τῶν λοιπῶν τίτλων σπουδῶν τῶν ὑποψηφίων εἴτε καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐπὶ θεμάτων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸς μετεγγραφήν καὶ κατάταξιν σπουδαστῶν δι' ἕκαστον τμῆμα τῆς Σχολῆς (Ζωγραφικῆς, Γλυπτικῆς καὶ Χαρακτικῆς) ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ οἰκείον τμῆμα τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τῆς αἰτουμένης μετεγγραφῆς. Αἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ὑποβάλλονται ἀπὸ 1ης μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Κοιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή φοιτητῶν εἰς τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, πέραν τῶν προβλεπομένων εἰς τοὺς πίνακας εἰσακτέων εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας κατόπιν ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς εἰς τὰς γενικὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή καθ' ὑπέρβασιν εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας ἐπιτυχόντων εἰς τὰς γενικὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς Σχολὰς ἑτέρων ΑΕΙ, εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ σχετικαὶ διατάξεις προβλέπουν τοιαύτην κατ' ἐξαίρεσιν ἐγγραφήν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ μετεγγραφή εἰς ἀντίστοιχον ΑΕΙ, Σχολὴν ἢ τμῆμα Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς εἰς οἰονδήποτε ἔτος σπουδῶν καὶ ἄνευ ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ φοιτητῶν ΑΕΙ, Σχολῶν ἢ τμημάτων Σχολῶν στερουμένων τῆς ὁράσεως ἢ κωφαλάων.

ώς και τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰ ΑΕΙ κατά τήν διαδικασίαν περί εἰσαγωγῆς «φυσικῶς ἀδυνάτων».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 287/1976 «περί μέτρων τινῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς παραμεθορίους περιοχάς δημοσίου πολιτικούς ὑπαλλήλους» δέν θίγονται διά τοῦ παρόντος.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 287/1976

Περί μέτρων τινῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς παραμεθορίους περιοχάς δημοσίου πολιτικούς ὑπαλλήλους.

(ΦΕΚ 78/6.4.76 Α')

Ἄρθρον 3.

Μετεγγραφή εἰς Πανεπιστημιακὰς Σχολάς.

1. Φοιτηταὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὑπηρετοῦντες ἢ μετατιθέμενοι εἰς περιοχάς τῶν Νομῶν Ξάνθης, Ροδόπης καὶ Ἐβρου καὶ εἰς τὰς νήσους Λήμνον καὶ Ἅγιον Εὐστράτιον, ὡς καὶ σύζυγοι καὶ τέκνα αὐτῶν φοιτηταὶ τῶν αὐτῶν ἰδρυμάτων, δύνανται νά μετεγγράφονται εἰς οἰονδήποτε ἔτος σπουδῶν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ κατά τὰς κειμένας διατάξεις καθορισθένος ποσοστοῦ μετεγγραφομένων εἰς ἀντιστοιχοὺς Σχολάς ἢ Τμήματα Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης. Προκειμένου ὁμως περί σπουδαστῶν Ἀνωτέρων, Μέσων ἢ Κατωτέρων Σχολῶν, οὗτοι μετεγγράφονται εἰς ἀντίστοιχον ἐν τῇ ἔδρᾳ ἢ ἐγγυτέραν πρὸς τήν ἔδραν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου Σχολῆν. Αἱ πρὸς μετεγγραφήν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ὑποβάλλονται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τήν Γραμματείαν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

(iv) Ἐγγραφές πτυχιούχων ΑΕΙ τῆς χώρας

Ἡ ἐγγραφή πτυχιούχων ΑΕΙ τῆς χώρας καθορίζεται διά τῶν Π.Δ. 980/76 «Περί τῶν προϋποθέσεων κατατάξεως καὶ ἐγ-

γραφής πτυχιούχων ΑΕΙ εις τήν Α.Β.Σ.Π. πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἑτέρου πτυχίου» (ΦΕΚ 361 Α') καὶ 110/78 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Π.Δ. 980/1976 (ΦΕΚ 25 Α).

Π.Δ. 980/76

Ἄρθρον 1.

Πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς, ὡς καὶ σχολῶν καὶ τμημάτων αὐτῶν ἢ ἰσοτιμῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, δύνανται νὰ καταταγοῦν καὶ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἑτέρου πτυχίου, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Σχολῆς ταύτης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 2 τοῦ Ν. 379/76 καὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως προβλεπομένων ὀρίων, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ αἰτήσεις κατατάξεως καὶ ἐγγραφῆς μετὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὅτι ὁ αἰτῶν τυγχάνει πτυχιούχος, εἰς τὸ ὅποῖον δέον νὰ ἀναγράφεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ πτυχίου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

2. Προκειμένου περὶ αἰτήσεων κατατάξεως πτυχιούχων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὡς ἄνω δικαιολογητικοῦ συνυποβάλλεται καὶ βεβαίωσις ἀντιστοίχου Σχολῆς Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς περὶ τῆς ἰσοτιμίας τοῦ τίτλου.

3. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλέπονται κατατακτῆριοι ἐξετάσεις, αὗται διενεργοῦνται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

4. Ὁ βαθμὸς ἐπιτυχίας εἰς ἕκαστον μάθημα ὀρίζεται εἰς πέντε (5) ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος μηδὲν ἕως δέκα (0-10).

5. Ἡ σειρὰ ἐπιτυχίας τῶν κατατασσομένων προκύπτει ἀπὸ τὸν ἀριθμητικὸν μέσον ὄρον τῶν βαθμῶν τοῦ συνόλου τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πτυχίου.

6. Ἐξετασθαὶ Καθηγηταὶ τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων ὀρίζονται οἱ διδάξαντες τὰ ἀντίστοιχα μαθήματα κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, ἀσθενείας ἢ ἄλλου εὐλόγου κωλύματος τινὸς ἐκ τῶν διδασκάντων Καθηγητῶν, ὁ ἐξεταστὴς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

.....

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν (Τμήματος Οἰκονομικοῦ ἢ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων)¹ κατατάσσονται κατόπιν γραπτῶν κατατακτηρίων ἐξετάσεων εἰς ἅπαντα τὰ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς περιλαμβανόμενα μαθήματα τὰ μὴ ἀντιστοίχως περιλαμβανόμενα εἰς τὸ πρόγραμμα μαθημάτων τῆς Σχολῆς ἢ Τμήματος προελεύσεώς των: οἱ πτυχιούχοι τοῦ Οἰκονομικοῦ Τμήματος ἢ τοῦ Τμήματος Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, β) πτυχιούχοι τῶν Πανεπιστημίων τῆς χώρας τῶν Σχολῶν ἢ τμημάτων Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ γ) πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Π.Δ. 110/78

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ Π.Δ. 980/1976 «περὶ τῶν προϋποθέσεων κατατάξεως καὶ ἐγγραφῆς πτυχιούχων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴ Σχολὴν Πειραιῶς» (ΦΕΚ 361, τ. Α'), ἐπιφέρονται τροποποιήσεις, ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ παρόντος ὀρίζεται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Αἱ αἰτήσεις κατατάξεως καὶ ἐγγραφῆς μετὰ πιστοποι-

ητικού τῆς οικείας Σχολῆς ὅτι ὁ αἰτῶν τυγχάνει πτυχιούχος, εἰς τὸ ὁποῖον δέον νά αναγράφεται καί ὁ βαθμός τοῦ πτυχίου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ὑποψήφιος δικαιούμενος δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἐπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος ἐπιλογῆς διὰ τὸ Α΄ ἢ Β΄ ἔτος σπουδῶν ἄνευ ἐξετάσεων ἢ κατόπιν ἐξετάσεων διὰ τὸ Β΄ ἢ Γ΄ ἔτος σπουδῶν ὑποχρεοῦται νά καθορίσει διὰ τῆς αἰτήσεώς του ἂν ἐπιθυμῇ ἐπιλογὴν ἄνευ ἢ κατόπιν ἐξετάσεων, μὴ δυνάμενος νά μετάσχη εἰς ἀμφοτέρας τὰς διαδικασίας ἐπιλογῆς».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ Α΄ ἔτος σπουδῶν κατατάσσονται καί ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ τοῦ πτυχίου τῶν οἱ πτυχιούχοι ὅλων τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας (πλὴν τῶν πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς) καί οἱ πτυχιούχοι τῶν ἀνωτάτων στρατιωτικῶν σχολῶν, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πτυχιούχων οἱ ὅποιοι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, προτιμοῦν νά ὑποβάλουν αἰτήσεις πρὸς κατατάξιν εἰς τὸ δεῦτερον ἢ τρίτον ἔτος σπουδῶν κατόπιν γραπτῶν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Σχολῆς κλήρωσις».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4¹.

1. Εἰς τὸ Β΄ ἔτος σπουδῶν (Τμῆμα Οἰκονομικόν ἢ Διοικη-

1. Μετὰ τὴν ἰδρυση τοῦ τμήματος Στατιστικῆς στὴ Σχολή ἡ διάταξη αὐτὴ ἰσχύει καί ὡς πρὸς τὸ τμήμα αὐτό.

σεως Ἐπιχειρήσεων) κατατάσσονται κατόπιν γραπτῶν κατακτηρίων ἐξετάσεων εἰς ἅπαντα τὰ εἰς τό πρόγραμμα τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν τῆς Α.Β.Σ. Πειραιῶς περιλαμβανόμενα ὑποχρεωτικά μαθήματα τὰ μὴ περιλαμβανόμενα, ἀντιστοίχως, εἰς τό πρόγραμμα μαθημάτων τῆς Σχολῆς ἢ Τμήματος προελεύσεώς των οἱ: α) πτυχιούχοι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, β) πτυχιούχοι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας τῶν Σχολῶν ἢ Τμημάτων: Μαθηματικῆς, Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, Χημείας, Νομικῆς, Γεωπονικῆς καί Δασολογικῆς, γ) πτυχιούχοι τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου καί τῶν Πολυτεχνικῶν Σχολῶν τῆς χώρας τῶν Σχολῶν ἢ Τμημάτων: Μηχανολόγων Μηχανικῶν, Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν, Ναυπηγῶν Μηχανολόγων, Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Χημικῶν Μηχανικῶν, Μηχανικῶν Μεταλλείων Μεταλλουργῶν καί δ) πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

2. Εἰς τό Β' ἔτος σπουδῶν κατατάσσονται ἐπίσης, ἄνευ κατατακτηρίων ἐξετάσεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ τοῦ πτυχίου των οἱ πτυχιούχοι ἑνός τῶν τμημάτων τῆς Α.Β.Σ. Πειραιῶς, ὡς ἔχοντες περατώσει ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους.

3. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας διενεργεῖται ὑπό τῆς Σχολῆς κλήρωσις».

2. ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

Κάθε σπουδαστής εφοδιάζεται υπό της Σχολῆς διά δελτίου σπουδαστικῆς ταυτότητος.

Ὁ σπουδαστής ὀφείλει νά ἔχει μαζί του τήν σπουδαστική του ταυτότητα, καί νά τήν ἐπιδεικνύει ὅταν τοῦ ζητηθεῖ, προκειμένου νά χρησιμοποιήσῃ τούς χώρους, τίς ἐγκαταστάσεις καί τά μέσα τῆς Σχολῆς περιλαμβανομένων τῆς βιβλιοθήκης καί τοῦ ἀναγνωστηρίου.

Ἐπίσης ὁ σπουδαστής ὀφείλει νά παρουσιάζει πρὸς ἔλεγχον τήν ταυτότητά του κατά τήν συμμετοχὴν του στίς ἐξετάσεις, τά φροντιστήρια, τίς ἀσκήσεις καί τίς λοιπές στή Σχολή ἐργασίες, ἄλλως δέν βαθμολογεῖται.

The following table shows the results of the experiments conducted on the effect of the concentration of the solution on the rate of reaction. The concentration of the solution was varied from 0.1 M to 0.5 M, and the rate of reaction was measured by the volume of gas evolved in a given time. The results are as follows:

Concentration of Solution (M)	Rate of Reaction (Volume of Gas Evolved in 5 minutes)
0.1	10 ml
0.2	20 ml
0.3	30 ml
0.4	40 ml
0.5	50 ml

From the above table, it is clear that the rate of reaction increases with the increase in the concentration of the solution. This is because the number of particles per unit volume increases with the increase in concentration, and hence the frequency of collisions between the particles increases, leading to an increase in the rate of reaction.

Thus, the rate of reaction is directly proportional to the concentration of the solution.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

Η επιστήμη είναι η προσπάθεια να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας με βάση την εμπειρία και τη λογική. Η παιδαγωγική είναι η προσπάθεια να βοηθήσουμε τους άλλους να μάθουν και να αναπτύξουν τον εαυτό τους.

III. ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ.

Η σχολή είναι ο χώρος όπου οι μαθητές μαθαίνουν και αναπτύσσονται. Η διδασκαλία είναι η διαδικασία που βοηθάει τους μαθητές να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν τις γνώσεις τους.

Η σχολή είναι ο χώρος όπου οι μαθητές μαθαίνουν και αναπτύσσονται. Η διδασκαλία είναι η διαδικασία που βοηθάει τους μαθητές να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν τις γνώσεις τους.

Η σχολή είναι ο χώρος όπου οι μαθητές μαθαίνουν και αναπτύσσονται. Η διδασκαλία είναι η διαδικασία που βοηθάει τους μαθητές να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν τις γνώσεις τους. Η μάθηση είναι η διαδικασία που βοηθάει τους μαθητές να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν τις γνώσεις τους.

Η σχολή είναι ο χώρος όπου οι μαθητές μαθαίνουν και αναπτύσσονται. Η διδασκαλία είναι η διαδικασία που βοηθάει τους μαθητές να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν τις γνώσεις τους.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ.

1. ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.

α) Ἡ διδασκαλία.

Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει στήν μετάδοση γνώσεων διά τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως τῆς διδασκομένης ὕλης, στήν καλλιέργεια τοῦ ἐπιστημονικοῦ προβληματισμοῦ τῶν φοιτητῶν καί στόν προσανατολισμό τους στίς ἐπιστημονικές μεθόδους ἐργασίας καί ἐρεύνης. Ἡ διδασκαλία γίνεται μέ τίς ἀπό τῆς ἔδρας παραδόσεις, τά φροντιστήρια, τίς φροντιστηριακές ἀσκήσεις, τά σεμινάρια, καί τίς ἐργασίες σπουδαστῶν.

Ἡ διδασκαλία κάθε μαθήματος πρέπει νά καλύπτει τουλάχιστον 26 διδακτικές ἐβδομάδες γιά τά ἐτήσια μαθήματα καί 13 ἐβδομάδες γιά τά ἑξαμηνιαῖα.

β) Φροντιστηριακές ἀσκήσεις - Σεμινάρια - ἄλλες μορφές ἐργασίας σπουδαστῶν.

Ἡ Σχολή, παράλληλα πρός τήν ἀπό τῆς ἔδρας διδασκαλία, χρησιμοποιεῖ, σέ σταθερῶς ἀξανομένη κλίμακα, ἄλλες σύγχρονες μορφές ἐκπαιδεύσεως ὅπως φροντιστήρια, σεμινάρια, ἀσκήσεις, συζητήσεις καί μικρές κατευθυνόμενες ἐργασίες, πού ἀπό κοινοῦ τείνουν νά καταστήσουν τόν σπουδαστή ἱκανό νά σκέπτεται καί κρίνει, νά ἀναλύει καί συνθέτει, νά τόν φέρουν δεκτικά στίς πηγές τῆς γνώσεως καί νά τόν παρακινοῦν νά ἀγαπήσει τήν ἐπιστήμη πού σπουδάζει. Ἀσκεῖται, κατ' αὐτόν τόν τρόπο, ὁ σπουδαστής νά ἀντιμετωπίζει αὐτή τήν ἴδια τήν πράξη· νά παρακολουθεῖ τίς οἰκονομικές ἐξελίξεις· νά ἀναζητεῖ νέους συνδυασμούς γεγονότων καί νά ἐπιλύει συγκεκριμένες ἀπορίες καί ἐρωτήματα πού δέν θά μπορούσαν νά προκληθοῦν μόνο κατά τήν ἀπό τῆς ἔδρας διδασκαλία τῶν μαθημάτων.

Εἰς τά σεμινάρια παίρνουν μέρος Καθηγηταί, Ἐπιμεληταί, Βοηθοί ἐδρῶν καί σπουδασταί τῆς Σχολῆς.

Τέλος, κατά την διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους οί σπουδασταί τής Σχολής είτε άτομικώς είτε καθ' όμάδας αναλαμβάνουν τήν έκπόνηση μελετών επί διαφόρων θεμάτων έπιλεγόμενων από τόν άρμόδιο καθηγητή.

γ) Έπισκέψεις σέ τόπους έργασίας.

Οί γνώσεις πού αποκτώνται μέσα στή Σχολή μας, επιδιώκεται νά έμπεδώνονται μέ μαθήματα στους τόπους έργασίας (έργοστάσια, δημόσια και ιδιωτικά γραφεία, άλλες έγκαταστάσεις κλπ.). Οί έπισκέψεις αυτές επιδιώκονται σάν μέσα γιά συστηματοποίηση και όλοκλήρωση τών σχετικών γνώσεων τών σπουδαστών, σάν μέσα αναπτύξεως τής παρατηρητικότητας τών σπουδαστών και καλύτερας κατανοήσεως έκ μέρους των τής χρησιμότητας τών διδασκομένων στή Σχολή, γιά τήν μετέπειτα έπαγγελματική τους σταδιοδρομία.

2. ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.

Στους σπουδαστάς τής Σχολής, παρέχονται διάφορα ευεργετήματα και διευκολύνσεις, ήτοι:

- (α) Έ δωρεάν παροχή εις τούτους τών άπαραιτήτων διά τάς σπουδάς των συγγραμμάτων (ΝΔ 95/69, ΦΕΚ 25 Α', ΝΔ 605/70, ΦΕΚ 160Α'),
- (β) ή παροχή στρατολογικών διευκολύνσεων (ΝΔ 720/70 ΦΕΚ 253 Α'),
- (γ) ή χορήγησις οικονομικής ενισχύσεως διά τήν αντιμετώπισιν δαπανών συσσιτίου,
- (δ) ή παροχή ύγειονομικής έν γένει περιθάλψεως δωρεάν ή μετά περιωρισμένης συμμετοχής τών περιθαλπομένων σπουδαστών εις τήν σχετικήν δαπάνην (ΝΔ 927/71, ΦΕΚ 141Α', ΒΔ 135/72, ΦΕΚ 32 Α', Έπουργ. Έπόφ. 68540/72, ΦΕΚ 477 Β'),
- (ε) τό δικαίωμα χρησιμοποίησης τών λεωφορείων τών άστικών και ύπεραστικών γραμμών επί καταβολή μειωμένου (50%) άντιτίμου εισιτηρίου (Έπουργ. Έπόφ. Γ. 156422/69, ΦΕΚ 858 Β'),
- (στ) ή χορήγησις υπό ώρισμένας προϋποθέσεις σπουδαστικών δανείων (Π.Δ. 725/76, ΦΕΚ 262 Α').

3. ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ - ΒΡΑΒΕΙΑ.

Υπό του Ίδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), και εντός του ύπ' αυτού καταρτιζομένου ετησίου προγράμματος υποτροφιών Ανωτάτης Εκπαιδύσεως, παρέχεται κατ' έτος και υπό ώρισμένας προϋποθέσεις αριθμός υποτροφιών διά πρωτεύοντασ σπουδαστάσ εις τάσ εισιτηρίουσ ώσ και τάσ τμηματικάσ έξετάσεισ τήσ Σχολήσ.

Υποτροφιεσ παρέχονται, κατά καιρούσ, έκ μέρουσ ιδιωτικών οίκονομικών μονάδων.

4. ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΣ - ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ - ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ - ΠΤΥΧΙΑ - ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ.

(α) Φοιτητική ιδιότητα.

Σύμφωνα μέ τόν πρόσφατο νόμο¹, ή φοιτητική ιδιότητα δέν μπορεί νά διαρκέσει γιά χρονικό διάστημα μεγαλύτερο τών προβλεπομένων έτων φοιτήσεωσ στήν Σχολή, προσηυξημένων κατά τό ήμισυ. Δηλαδή μεγαλύτερο τών 6 έτων. Μπορεί όμως νά διακόπτεται μέ αίτηση του σπουδαστου. Μετά τήν έναρξη τών πτυχιακών έξετάσεων δέν επιτρέπεται διακοπή παρά μόνον γιά λόγουσ ανωτέρας βίασ. Κατά τήν διάρκεια τήσ διακοπήσ τήσ φοιτήσεωσ αναστέλλεται ή φοιτητική ιδιότητα και οι άπορρέουσες άπό αύτή ύποχρεώσεισ και δικαιώματα, πλύν τήσ αναβολήσ στρατεύσεωσ.

(β) Έξετάσεισ - Βαθμολογία².

«Δέν επιτρέπεται νά ύπάρχη ούτε έλαστικότητα, ούτε κακότησ, ούτε καταστρεπτική επιείκεια, ούτε άλόγιστος σκληρότησ. Έν τή μεσότητι παραμένει πάντοτε ή άρετή».

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου³

1. Νόμοσ 815 του 1978 «Περί ρυθμίσεωσ θεμάτων άφορώντων εις τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν τών Α.Ε.Ι.».

1. Βλ. σχετικώσ ύπουργικέσ άποφάσεισ 83808/71 (ΦΕΚ 770 Β), 11394/72 (ΦΕΚ 178 Β), 55035/72 (ΦΕΚ 345 Β) 83476/72 (ΦΕΚ 584 Β), Φ. 141.3/107123/73 (ΦΕΚ 1317 Β), Φ. 141.2/47/96406/22.10.74 (ΦΕΚ 1198 Β').

2. Διευθυντήσ και Κοσμητώρ τήσ Σχολήσ άπό του 1943 μέχρι 1960.

Οί τμηματικές εξετάσεις διενεργούνται, γραπτώς ή προφορικώς κατά την κρίση του καθηγητού της έδρας, σε δύο περιόδους, τόν Ιούνιο και Οκτώβριο κάθε έτους. Ο προσελθών κατά τίς εξεταστικές περιόδους και λαβών εις όλα τά μαθήματα βαθμόν πέντε (5) θεωρείται επιτυχών.

Φοιτητές απορριπτόμενοι κατά την δεύτερη εξεταστική περίοδο σε 3 ή περισσότερα μαθήματα επαναλαμβάνουν την φοίτησή των και τίς εξετάσεις του ίδιου έτους, εξαιρουμένων των μαθημάτων στά όποια έχουν επιτύχει.

Φοιτητές απορριπτόμενοι κατά την δεύτερη εξεταστική περίοδο σε 1 ή 2 μαθήματα, εξετάζοντα από τριμελή επιτροπή από καθηγητές τό πρώτο 15ήμερο μετά πάροδο μηνός από την δημοσίευση των αποτελεσμάτων. Σε περίπτωση άποτυχίας επαναλαμβάνουν την φοίτηση όπως και στην προηγούμενη περίπτωση. Η επανάληψη της φοιτήσεως περιορίζεται σε μία μόνο φορά.

Οί πτυχιακές εξετάσεις διενεργούνται όπως και οί τμηματικές στά μαθήματα πού διδάσκονται στό Δ' έτος σπουδών. Οί περίοδοι δέν μπορούν νά είναι περισσότερες των 3 κατ' έτος.

Κάθε σπουδαστής σύμφωνα μέ τόν νόμο 815/78 δικαιούται νά προσέλθει τέσσερεις φορές σε κάθε μάθημα. Η τρίτη και τετάρτη πτυχιακή εξέταση γίνεται ενώπιον επιτροπής τριών καθηγητών. Εάν ό εξεταζόμενος δέν λάβει σε ένα μάθημα προβιβάσιμο βαθμό στην τετάρτη εξέταση, αποβάλλει την ιδιότητα του φοιτητού.

Τά άνωτέρω περί εξεταστικών περιόδων ισχύουν από τό έτος 1978-79 για τούς φοιτητές πού εγγράφονται για πρώτη φορά μετά την ισχύ του νόμου 815 (μετά δηλαδή την 15/9/78), για δέ τούς φοιτητές πού είναι γραμμένοι στην Σχολή κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου, από τό ακαδημαϊκό έτος 1979-80.

Πρέπει νά σημειωθεί ότι ή εξεταζόμενη ύλη δέν ταυτίζεται σε έκταση όπωςδήποτε προς την διδασκομένη, ούτε περιορίζεται στό περιεχόμενο ενός μόνο συγγράμματος.

Γιά τόν χαρακτηρισμό της επίδοσεως κάθε φοιτητού δέν λαμβάνεται υπόψη μόνο ή επίδοση στις εξετάσεις, αλλά συνεκτιμάται και ή επίδοσή του σε φροντιστήρια και ασκήσεις.

Βαθμός του πτυχίου είναι το ηλίκον της διαιρέσεως του άθροίσματος όλων των κατά τις πτυχιακές εξετάσεις ληφθέντων εις έκαστον μάθημα βαθμών διά του αριθμού του συνόλου των μαθημάτων του Δ' έτους σπουδών².

Η επίδοσις των σπουδαστών κατά τις τμηματικές και πτυχιακές εξετάσεις εκτιμάται διά των επομένων βαθμών:

8,50-10 «Άριστα»,

6,50-8,49 «Λίαν καλώς»,

5-6,49 «Καλώς»,

3-4,99 «Μετρίως»,

0-2,99 «Κακώς»

(γ) Πτυχία.

«Δέν άρκει τό πτυχίον. Μή λησμονείς ότι άνά πᾶσαν ήμέραν δίδεις καθ' όλην σου τήν ζωήν εξετάσεις και πρέπει νά επιτυγχάνεις. Ό τύπος δέν άρκει. Άποτελεϊ ύπόσχεσιν διά τήν επιτυχίαν. Οί άνθρωποι όμως κρίνονται όχι από τάς ύπόσχέσεις άλλ' από τά έργα των».

Λόρδος Bridges

Στους έπιτυχόντες κατά τις πτυχιακές εξετάσεις άπονέμεται τό πτυχίον Οικονομικών επιστημών ή τό πτυχίον επιστημών Διοικήσεως Έπιχειρήσεων και από του άκαδημαϊκού έτους 1977-78 άπονέμεται και πτυχίον Στατιστικής, ήτοι αναλόγως του τμήματος σπουδών, τό όποϊον άκολούθησε ό σπουδαστής. Τό πτυχίο έγχειρίζεται ύπό του πρυτάνεως της Σχολής, ενώπιον του όποϊου ό λαμβάνων τουτο δίνει τήν άκόλουθο διαβεβαίωση: «Άξιωθείς του πτυχίου της Άνωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς ύπόσχομαι και καθομολογώ, ότι καθ' όλον τον πρακτικόν μου βίον θά καταβάλλω πᾶσαν δυνατήν προσπάθειαν διά τήν προαγωγήν της Έθνικης Οικονομίας άποφεύγων πᾶσαν άδίκον πράξιν και φιλοδοξών νά καταστῶ χρήσιμος εις τό Έθνος και τήν Πολιτείαν».

1. Έπουργική άπόφασις Φ. 141.3/40580/23-4-77 (ΦΕΚ 448 Β).

Τά υπό τῆς Σχολῆς ἀπονεμόμενα Πτυχία εἶναι ἰσότιμα πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Παιδείας, ἐξομοιούμενα εἰδικώτερον πρὸς τὰ τῆς ΑΣΟΕΕ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατάληψη θέσεων ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ Α' κατηγορίας ἢ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

(δ) Διδακτορικά διπλώματα.

Ἡ Σχολή ἀπονέμει διδακτορικά διπλώματα (α) Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, (β) Ἐπιστημῶν Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν:

1) Ὑποβολή παρὰ τοῦ ὑποψηφίου στὴ Σχολή, ἀναλυτικοῦ περιγράμματος τοῦ θέματος τῆς διατριβῆς πρὸ τῆς καταρτίσεώς της.

2) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἐξετάζει τὸ προτεινόμενο θέμα καὶ ἀποφαίνεται, βάσει τοῦ ἀναλυτικοῦ διαγράμματος πού ὑπεβλήθη, ἂν τὸ θέμα αὐτὸ ἐμπίπτει στὸ περιεχόμενο τῶν ἀπονεμομένων ἀπὸ τὴ Σχολή, σύμφωνα μὲ τὸν κατὰ Νόμον προσανατολισμὸ της, διδακτορικά διπλώματα καὶ τὸ ἐγκρίνει ἢ τὸ ἀπορρίπτει.

3) Στὴν περίπτωσιν ἐγκρίσεως τοῦ θέματος καὶ τοῦ διαγράμματος, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὀρίζει τρεῖς εἰδικούς στὸ θέμα Καθηγητῆς καὶ εἰσηγουμένων αὐτῶν καθορίζει πρόγραμμα μελέτης, πού περιλαμβάνει κύκλον θεμάτων:

(α) ἀπὸ τὴ γενικὴ θεωρία πού ἔχουν σχέση μὲ τὸ γενικὸ ἐπιστημονικὸ ὑπόβαθρο τῆς Σχολῆς,

(β) ἐξειδικεύσεως στὸν συγκεκριμένο τομέα ἐνδιαφέροντος τοῦ ὑποψηφίου.

4) Ἡ ἐπιλογή τῶν θεμάτων γίνεται μὲ κριτήριον τὴν ἐξασφάλισιν, ὅτι ὁ ὑποψήφιος κατέχει τίς θεωρητικὰ καὶ μεθοδολογικὰς γνώσεις πού εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐπιτυχή προσέγγισιν τοῦ θέματος τῆς διατριβῆς του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προπαρασκευὴν του γιὰ τὴν κατὰ Νόμον προφορικὴν δοκιμασίαν.

5) Σὲ ὅλο τὸ στάδιον αὐτὸ ὁ ὑποψήφιος ἐργάζεται ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν τῶν Καθηγητῶν τῆς παραγράφου 3 ἀνωτέρω, τῶν ὁποίων, ὅπως καὶ οἰουδήποτε ἄλλου Καθηγητοῦ, δύναται νὰ ζητεῖ τὴν βοήθειαν.

6) Διαπιστωμένου καταλλήλως, παρά τῶν Καθηγητῶν τῆς παραγράφου 3, εἰς χρόνον καθοριζόμενον παρ' αὐτῶν ἐν συνεννοήσει μέ τόν ὑποψήφιο, ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἔχει τό ἐπίπεδο γενικῶν καί ἐξειδικευμένων θεωρητικῶν γνώσεων πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν συνέχιση τῆς προσπάθειάς του, ἐπιτρέπεται στόν ὑποψήφιο νά ἀρχίσει τή συγγραφή τῆς διατριβῆς του, ὑπό τήν ἄμεση ἐποπτεία ἐπιβλέψεως Καθηγητοῦ, ὀριζόμενου ὑπό τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ὁ ἐπιβλέπων Καθηγητής ἔχει τήν εὐθύνη γιά τήν παρακολούθηση ἀλλά καί καθοδήγηση τοῦ ὑποψηφίου.

7) Ἡ περαιτέρω διαδικασία μέχρι τῆς ἀπογομῆς τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος παραμένει ὅπως μέχρι τοῦδε.

Ἡ Λειτουργία στά ΑΕΙ

Ἀπό τίς 15-9-1978 ὅλα τά ΑΕΙ τῆς χώρας λειτουργοῦν μέ τόν Ν. 815

Ὁ Νόμος 815 ἔχει συνολικά 30 ἄρθρα, στά ὅποια περιλαμβάνονται ὅλα ὅσα ἀφοροῦν στήν λειτουργία τῶν ΑΕΙ. ὅπως:

1. Σύσταση καί λειτουργία τῶν τομέων
2. Ἐπικουρικό Διδακτικό Προσωπικό
3. Εἰδικό Διοικητικό καί Τεχνικό Προσωπικό
4. Σπουδές
5. Ὑφηγεσίες, διδακτορικές διατριβές κ.λ.π.

Στόν παρόντα ὁδηγό Σπουδῶν θά ἀσχοληθοῦμε εἰδικά μέ τά ἄρθρα πού ἀναφέρονται στίς σπουδές.

Θά σᾶς ἐπισημάνουμε ὀρισμένα σημαντικά σημεῖα πού πρέπει ἀπαραίτητα νά ἔχετε ὑπόψη σας καί στήν συνέχεια θά παραθέσουμε ἀναλυτικά τά ἄρθρα, ὅπως ἀκριθῶς εἶναι στόν Νόμο 815.

Ἡ διδασκαλία στά ΑΕΙ, παράλληλα μέ τήν μετάδοση γνώσεων, ἀποβλέπει καί στήν καλλιέργεια τοῦ ἐπιστημονικοῦ καί καλλιτεχνικοῦ προβληματισμοῦ τῶν φοιτητῶν, καθῶς καί στήν ἐκμάθηση τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἐργασίας καί ἐρευνας.

Ἡ διδασκαλία γίνεται μέ παραδόσεις μαθημάτων, φροντιστήρια, φροντιστηριακές ἀσκήσεις κ.λ.π.

Τά μαθήματα πρέπει νά καταβάλλεται κάθε προσπάθεια από τήν Σχολή νά γίνονται σέ συνεχόμενο ώρARIO.

Ἡ Σχολή εἶναι ὑποχρεωμένη νά λαμβάνει κάθε δυνατή μέριμνα γιά νά διευκολύνει τούς ἐργαζομένους σπουδαστές στήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων.

Μέ Προεδρικά Διατάγματα θά ρυθμίζονται τά τῆς ὑποχρεωτικῆς χορηγήσεως ἀδειῶν στούς ἐργαζομένους φοιτητές καθώς καί στήν χορήγηση ὑποτροφιῶν.

Ἐπισημαίνονται ἰδιαίτερα τά παρακάτω σημεῖα τά ὁποῖα μπορεῖ νά ἀποτελέσουν λόγο ἀπώλειας τῆς φοιτητικῆς ιδιότητος.

Ἡ φοιτητική ιδιότης στήν Σχολή μας διαρκεῖ 6 χρόνια συνολικά, δηλαδή 4 χρόνια πού εἶναι τά κανονικά χρόνια φοιτήσεως καί 2 χρόνια ἐπί πλέον πού τά χορηγεῖ ὁ Νόμος, γιά ἐνδεχόμενες ἀποτυχίες, ἐπανεγγραφές κ.λ.π. Γιά τούς ἀποδεδειγμένα ἐργαζομένους, τυφλοῦς ἢ κωφολάλους χορηγεῖ τρία χρόνια ἐπί πλέον δηλαδή σύνολο 7.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ σπουδαστοῦ εἶναι δυνατή ἡ διακοπή τῆς φοιτήσεως.

Στό χρονικό διάστημα τῆς διακοπῆς ὁ σπουδαστής χάνει τήν φοιτητική ιδιότητα καί ὅλες τίς ὑποχρεώσεις καί τά δικαιώματα πού ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν, ἐκτός ἀπό τό δικαίωμα ἀναβολῆς στρατεύσεως.

Ἡ ιδιότης τοῦ σπουδαστοῦ ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τήν ἀρχή τοῦ χρόνου στόν ὁποῖον ἐγινε ἡ διακοπή.

Μετά τήν ἐναρξη τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων ἡ διακοπή ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Σχολῆς μας, πρέπει δέ νά συντρέχει λόγος ἀνωτέρας βίας.

Οἱ τμηματικές ἐξετάσεις εἶναι δύο κατ' ἔτος, τά δέ ἐξετάστεια μαθήματα εἶναι τά ὑποχρεωτικά μαθήματα τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς καθώς καί αὐτά πού θά ἐπιλέξει ὁ κάθε σπουδαστής.

Ἐφ' ὅσον σπουδαστής ἔχει ἀπορριφθεῖ στή δευτέρα ἐξεταστική περίοδο σέ ἓνα ἢ δύο μαθήματα, μετά 45 ἡμέρες ἀπό τή δημοσίευση τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐξετάζεται ἀπό τριμελῆ ἐκ

Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Ἐπιτροπῆ. Σέ περίπτωση καί νέας ἀποτυχίας ἔστω καί σέ ἓνα μάθημα ἐπαναλαμβάνεται ἡ φοίτηση στό ἴδιο ἔτος.

Ἐπανεγγραφεὺς καί ἀπορριπτόμενος κατά τὴν δεύτερη ἐξεταστική περίοδο σέ δύο ἢ περισσότερα μαθήματα χάνει τὴ φοιτητικὴ ιδιότητα καί διαγράφεται ὁ σπουδαστὴς ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Σχολῆς. Ἐάν ἀπορριφθεῖ σέ ἓνα μόνο μάθημα ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐξέτασις ἀπὸ τριμελῆ ἐπιτροπῆ. Ἐάν ἀπορριφθεῖ σέ ἓνα μάθημα ἀπὸ τὴν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπῆ χάνει κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὴν φοιτητικὴ ιδιότητα.

Γιὰ τίς πτυχιακὲς ἐξετάσεις ἰσχύουν τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἐξεταστικὲς περίοδοι τῶν πτυχιακῶν εἶναι τρεῖς κατ' ἔτος.

Κάθε σπουδαστὴς μπορεῖ νὰ ἐξετασθεῖ τέσσαρες φορές σέ κάθε μάθημα

Ἐάν ὁ ἐξεταζόμενος δὲν πάρει προθιθάσιμο βαθμὸ κατὰ τὴν τέταρτη ἐξέταση χάνει τὴν φοιτητικὴ ιδιότητα καί διαγράφεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Σχολῆς μας.

Αὐτοὶ πού χάνουν τὴν φοιτητικὴ τους ιδιότητα σύμφωνα μὲ ὅσα πάρα πάνω γράψαμε μποροῦν νὰ ἐγγραφοῦν ἢ νὰ καταγοῦν στίς ἀνώτερες τεχν. καί ἐπαγγελμ. Σχολές.

Ὅλες οἱ παραπάνω περιπτώσεις ἰσχύουν ἀπὸ τὸ Ἄκαδημ. ἔτος 1978/79 γι' αὐτοὺς πού πρωτογράφηκαν τώρα στὴν Σχολήν.

Γι' αὐτοὺς πού εἶναι ἤδη ἐγγεγραμμένοι θά ἰσχύουν ἀπὸ τὸ ἀκαδημ. ἔτος 1979/80.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ

Το μάθημα περιλαμβάνει θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις σχετικά με την επιστήμη και την παιδαγωγική.

- 1. Εισαγωγή στην επιστήμη
- 2. Η επιστήμη και η κοινωνία
- 3. Η επιστήμη και η παιδαγωγική
- 4. Η επιστήμη και η φιλοσοφία
- 5. Η επιστήμη και η λογοτεχνία
- 6. Η επιστήμη και η τέχνη
- 7. Η επιστήμη και η θρησκεία

IV. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

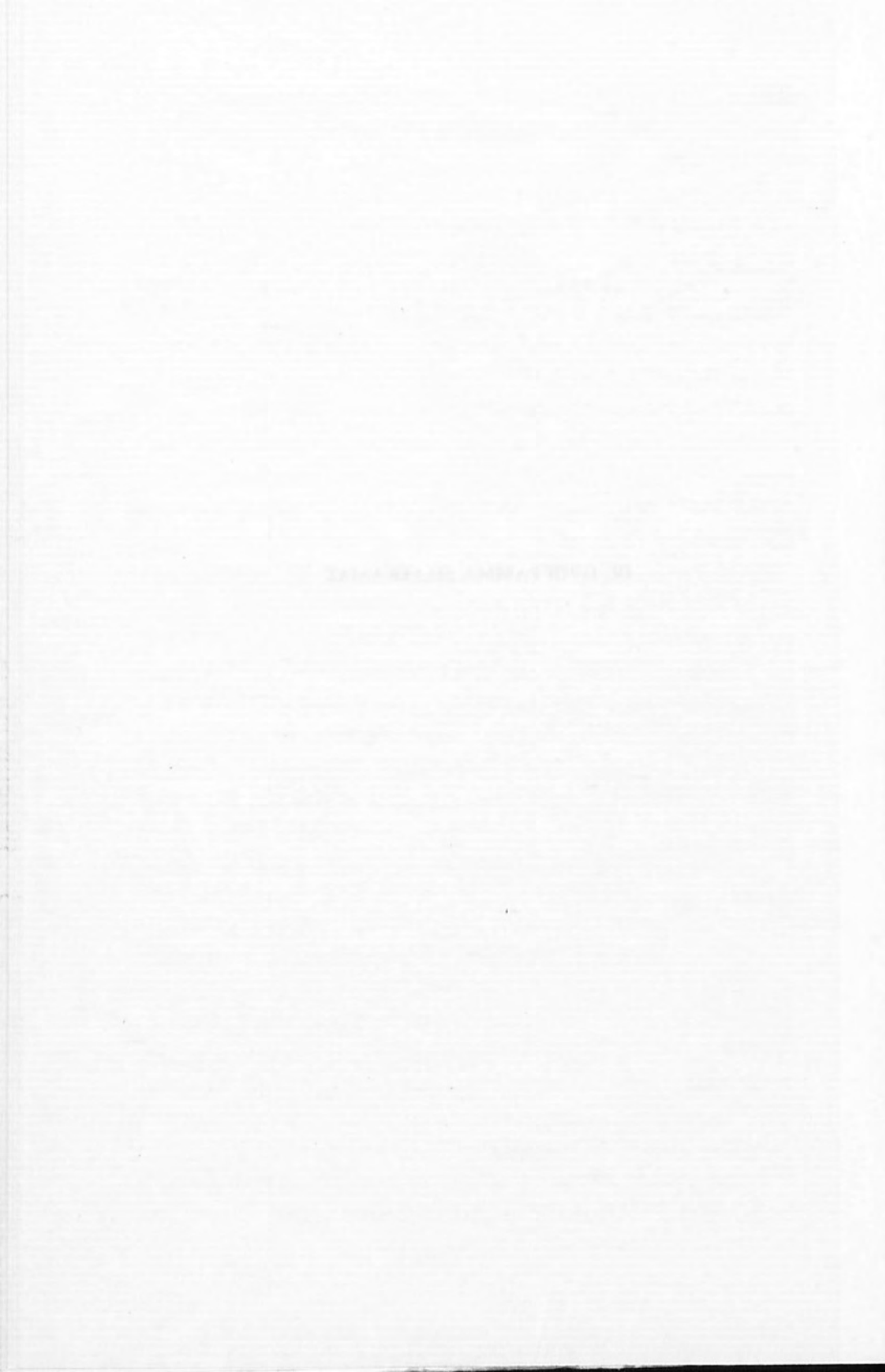
Μαθησιακοί στόχοι

- 1. Κατανόηση της φύσης της επιστήμης
- 2. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και κοινωνίας
- 3. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και παιδαγωγικής
- 4. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και φιλοσοφίας
- 5. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και λογοτεχνίας
- 6. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και τέχνης
- 7. Κατανόηση της σχέσης επιστήμης και θρησκείας

Πρόγραμμα μαθημάτων

Το πρόγραμμα μαθημάτων περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενότητες:

- 1. Εισαγωγή στην επιστήμη
- 2. Η επιστήμη και η κοινωνία
- 3. Η επιστήμη και η παιδαγωγική
- 4. Η επιστήμη και η φιλοσοφία
- 5. Η επιστήμη και η λογοτεχνία
- 6. Η επιστήμη και η τέχνη
- 7. Η επιστήμη και η θρησκεία

1. ΙΣΧΥΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Τό ισχύον πρόγραμμα διδασκαλίας, όπως διαμορφώθηκε με τίς ύπ' αριθ.

162/1/55582/1973 (ΦΕΚ 932 Β)

86323/1973 (ΦΕΚ 1268 Β)

87019/1976 (ΦΕΚ 1152 Β)

121654/1976 (ΦΕΚ 1368 Β)

96792/1977 (ΦΕΚ 984 Β)

131104/1977 (ΦΕΚ 1275 Β)

Υπουργικές αποφάσεις, έχει ως εξής:

Α' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Μαθήματα Υποχρεωτικά	Ώρες Διδασκ.
1. Θεωρητική Οικονομική	4
2. Οικονομική τών Επιχειρήσεων	4
3. Γενική Λογιστική	4
4. Μαθηματικά	4
5. Αστικόν Δίκαιον	4
6. Δημόσιον Δίκαιον	3
7. Κοινωνιολογία	3

Ξένες γλώσσες

Τό πρόγραμμα μαθημάτων όλων τών τμημάτων τών Β', Γ' και Δ' έτων σπουδών έμφανίζεται υπό μορφήν πίνακος, πού έλπίζεται ότι διευκολύνει τήν σχετική ένημέρωση του σπουδαστου. Επιπροσθέτως πρός τά μαθήματα πού άπαριθμήθηκαν άνωτέρω ή περιλαμβάνονται στον πίνακα, οί σπουδαστές όλων τών έτων και τμημάτων σπουδών, σπουδάζουν υποχρεωτικώς επί τρεις ώρες έβδομαδιαίως μιά ξένη γλώσσα, επιλέγοντες μεταξύ τής άγγλικής και γαλλικής γλώσσας.

Β' Έτος Σπουδών

ΤΜΗΜΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Μαθήματα	Μάθημα	Ώρες	Μάθημα	Ώρες	Μάθημα	Ώρες	Μάθημα	Ώρες
Μαθήματα υποχρεωτικά	Ίστ. Οικ. Θεωριών	4	Ήθρ. και Διοικ. Έπιχ.	3	Στατιστική	5	Στατιστική	5
	Έφ. Οικονομική Μαθηματικά	5	Οίκον. Έπιχειρήσεων	4	Θεωρία πιθανοτήτων	3	Θεωρία Πιθανοτήτων	3
	Στατιστική	4	Έφ. Οικονομική Μαθηματικά	4	Μαθηματικά	4	Μαθηματικά	4
	Θεωρ. Οικονομική Δημ. Δίκαιον	5	Μαθηματικά	4	Ίστ. Οίκον. Θεωριών	4	Οίκον. Έπιχειρήσεων	4
		3	Στατιστική	5	Έφθρμ. Οικονομική	5	Όργ. και Διοικ. Έπιχειρ.	3
		3	Γεν. Λογιστική	4	Θεωρ. Οικονομική	3	Γενική Λογιστική	4
Μαθήματα κατ' επιλογήν (έξ ών ένα υποχρεωτικό)	Γενική Λογιστική	2	Άστικόν Δίκαιον	2	Γενική Λογιστική	2	Κοινωνιολογία	2
	Άστικόν Δίκαιον	2	Κοινωνιολογία	2	Κοινωνιολογία	2	Έφθρμ. Οικονομική	4
	Κοινωνιολογία	2	Δημόσιον Δίκαιον	2				

ΤΜΗΜΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ /
ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Μαθήματα υποχρεωτικά	Μάθημα	Ώρες	Μάθημα	Ώρες	Μάθημα	Ώρες
	Οίκον. Ανάλυσις	5	Όργ. και Διοικ. Έπιχ.	3	Στατιστική	4
	Δημ. Οικονομική	5	Οίκον. Έκμεταλλεύσεων - Βιομ. Λογ.	5	Μαθημ. Στατιστική	4
	Οικονομική Έκμεταλλεύσεων Βιομ. Λογ.	5	Οίκον. Ανάλυσις	5	Δειγματοληψία	3
	Ίστ. Οίκον. Θεωριών	2	Έμπορ. Δίκαιον	4	Μαθηματικά	3
	Στατιστική	4	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολ.	4	Έπεξ. στοιχείων δι' ηλεκτρ. ύπολ.	3
	Έπεξ. στοιχείων δι' ηλεκτρ. ύπολογ.	3	Έπεξ. στοιχείων δι' ηλεκτρ. ύπολ.	3	Οίκον. Έκμεταλλεύσεων - Βιομ. Λογισμός	5
	Δημογραφία και Προγραμματισμός του Έργατικού δυνάμικου	3	Κοινωνική Διοίκησις	3		
Μαθήματα κατ' επιλογήν, έξ' ὧν ἓνα υποχρεωτικό	Μαθ. Στατιστική	2	Γεν. Λογιστική	2	Δημ. Οικονομική	5
	Έμπορ. Δίκαιον	2	Έργατικον Δίκαιον	2	Ίστορ. Οίκ. Θεωριών	2
	Έμπορευματολογία - Βιομηχ. Τεχνολογία	2	Έπιχειρησιακή Έρευνα	2	Οίκον. Έκμεταλλεύσεων και Βιομ. Λογ.	5
	Κοινωνική Διοίκησις	2	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	2	Βιομ. Τεχνολογία	4

Τ Μ Η Μ Α

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ		ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ		ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ		ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ¹ ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	
Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα	Μαθήματα
Μαθήματα	Οικονομική Ανάλυσις	Οικονομική Ανάλυσις	Στοχαστικά Διαδικασίαι	Στοχαστικά Διαδικασίαι	Στοχαστικά Διαδικασίαι	Στοχαστικά Διαδικασίαι	Στοχαστικά Διαδικασίαι
Υποχρεωτικά	Οικονομετρία	Οικονομ. Ανάπτυξις	Στατιστική	Στατιστική	Στατιστική	Στατιστική	Στατιστική
	Ναυτιλιακή Οικονομική και Πολιτική	Οικονομική Έκμετάλλευσων - Βιομ. Λογισμός	Ειδικά θέματα Στατιστικής	Ειδικά θέματα Στατιστικής	Ειδικά θέματα Στατιστικής	Ειδικά θέματα Στατιστικής	Ειδικά θέματα Στατιστικής
	Οίκον. Χώρου	Οργάνωσις Έργων	Οικονομετρία	Οικονομετρία	Οικονομετρία	Οικονομετρία	Οικονομετρία
	Έφημ. Οικονομική Δημογρ. και Προγρ. του Έργατικού Δυναμικού	Ναυτιλιακή Οικονομική και Πολιτική	Δημογραφία και Προγραμματισμός Έργων	Δημογραφία και Προγραμματισμός Έργων	Δημογραφία και Προγραμματισμός Έργων	Δημογραφία και Προγραμματισμός Έργων	Δημογραφία και Προγραμματισμός Έργων
		Εμπορικών Δικαιον. Δημοσία Οικονομική	Δυναμικού	Δυναμικού	Δυναμικού	Δυναμικού	Δυναμικού
			Οίκον. Ανάλυσις	Οίκον. Ανάλυσις	Οίκον. Ανάλυσις	Οίκονομική Έκμ. σεων και Βιομηχανικός Λογισμός	Οίκονομική Έκμ. σεων και Βιομηχανικός Λογισμός
			Έμφηρικόν Δικαιον. Δημοσία Οικονομική	Έμφηρικόν Δικαιον. Δημοσία Οικονομική	Έμφηρικόν Δικαιον. Δημοσία Οικονομική	Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις
Μαθήματα	Μαθημ. Στατιστική	Έμπορευματολογία	Οίκον. Χώρου	Οίκον. Χώρου	Οίκον. Χώρου	Οίκον. Χώρου	Οίκον. Χώρου
κατ' επιλογην	Δημογραφία	και Βιομ. Τεχνολογία	Οίκον. Ανάπτυξις	Οίκον. Ανάπτυξις	Οίκον. Ανάπτυξις	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία
έξ ών ένα	Δημοσία Οικονομική	Οίκον. Χώρου	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία
υποχρεωτικό	Έμπορευματολογία και Βιομ. Τεχνολογία	Έρευνα Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις	Κοινωνική Διοικησις

1) Από του 'Ακαδημαϊκού Έτους 1979-1980.

2. ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΕΔΡΑ: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Καθηγητής: Θ. Γκαμαλέτσος (κατ' ανάθεσιν)

Α' Έτος.

Άντικείμενον τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Ἀνθρώπιναι ἀνάγκαι. Συντελεσταί παραγωγῆς. Βασικόν οἰκονομικόν υπόδειγμα. Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ζητήσεως καὶ τῆς προσφορᾶς. Καθορισμός τῆς τιμῆς καὶ ποσότητος ἰσορροπίας. Ἐλαστικότης ζητήσεως καὶ προσφορᾶς. Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ καταναλωτοῦ (Βασικαὶ ἔννοιαι - Ἡ θεωρία τῆς ἀλύτου καὶ τῆς τακτικῆς χρησιμότητος (γενικά) - Αἱ καμπύλαι ἀδιαφορίας - Ἡ ἰσορροπία τοῦ καταναλωτοῦ. Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τῆς παραγωγῆς (Βασικαὶ ἔννοιαι - Τό ἀξίωμα τῆς φθινούσης ὀριακῆς παραγωγικότητος - Τὰ στάδια παραγωγῆς - Αἱ καμπύλαι ἰσοπαραγωγῆς - Ἡ ἰσορροπία τῆς παραγωγῆς). Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ κόστους. Καμπύλαι κόστους. Γενικά περὶ τῶν μορφῶν ἀγορᾶς. Ἡ ἰσορροπία ἐπιχειρήσεως. (Τέλειος ἀνταγωνισμός - Μονοπώλιον).

Β' Έτος.

Ἡ θεωρία συμπεριφορᾶς τοῦ καταναλωτοῦ: Συγκριτικὴ ἀνάλυσις. Τὰ ἀποτελέσματα ὑποκαταστάσεως καὶ εἰσοδήματος κατὰ Hicks καὶ Slutsky. Ἡ ἐλαστικότης ὑποκαταστάσεως. Ἐξαγωγή τῆς καμπύλης προσφορᾶς ἐργασίας.

Ἡ θεωρία τῆς παραγωγῆς κατὰ Hicks: Οἰκονομικὴ περιοχὴ τῆς παραγωγῆς. Γραμμὴ ἴσου κόστους.

Ἡ θεωρία τῆς παραγωγῆς: Συγκριτικὴ στατικὴ ἀνάλυσις.

Ἡ θεωρία τοῦ κόστους: Αἱ καμπύλαι κόστους μακροχρονίως.

Ἡ θεωρία τῆς παραγωγῆς: Δύο προϊόντα - Μία εἰσροή.

Ἡ ἀγορά τοῦ τελείου ἀνταγωνισμοῦ: Αἱ καμπύλαι ζητήσεως καὶ προσφορᾶς τοῦ κλάδου παραγωγῆς (μακροχρονίως).

Ἡ ἀγορά τοῦ μονοπωλίου. Ἡ ἀγορά τοῦ ὀλιγοπωλίου. Ἡ ἀγορά τοῦ μονοπωλιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ ἀγορά τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς: Ἐθνικὸν προϊόν καὶ Ἐθνικὸν εἰσοδήμα. Βασικαὶ ἔννοιαι. Ἡ θεωρία τῆς ὀριακῆς παραγωγικότητος. Ἡ θεωρία τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος:

Ἡ ἀγορά τῆς ἐργασίας. Ἡ ἀγορά τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἀγορά τοῦ κεφαλαίου.

Α' ΕΛΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

Καθηγητής: Α. Λάζαρης

Γ' Ἔτος.

Μικροοικονομικὴ Ἀνάλυση.

- Ἀνάλυση τῆς ἰσορροπίας στὴν ἀγορά.
- Ὄριακὴ ἀνάλυση.
- Μικροοικονομικὴ ἀριστοποίηση.

Μακροοικονομικὴ ἀνάλυση

- Προσδιοριστικοὶ παράγοντες κατανάλωσης.
- Προσδιοριστικοὶ παράγοντες ἐπένδυσης.
- Εἰσοδηματικὴ ἰσορροπία.

Προγραμματισμός.

- Βασικὲς ἔννοιες καὶ ὑποθέσεις.
- Ἀνάλυση εἰσοδῶν-ἐκροδῶν.
- Ὑπόδειγμα Domar-Harrod.
- Μακροοικονομικὰ ὑποδείγματα προγραμματισμοῦ.
- Ἐλεγχος τῆς διαδικασίας κατάστρωσης τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.
- Ἀξιολόγηση σχεδίων ἐπένδυσης.
- Γραμμικὸς προγραμματισμός.
- Γραμμικὸς προγραμματισμὸς καὶ ἀνάλυση εἰσοδῶν - ἐκροδῶν.
- Στοιχεῖα Θεωρίας παιγνιδίων.

- Τό ἄριστο ποσοστό ἀποταμίευσης.
- Ἐλεγχος τῆς διαδικασίας κατάρτισης καί ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

Δ' Ἔτος.

Μακροοικονομική ἀνάλυση.

- Θεωρία ἀπασχόλησης καί δημόσια οἰκονομικά.
- Ἡ εἰσοδηματική ἀνάλυση σέ περίπτωση ἀνοικτῆς οἰκονομίας.
- Εἰσοδηματική θεωρία καί οἰκονομική πολιτική.
- Οἰκονομική στασιμότητα καί πληθωρισμός.
- Ἀνάλυση Ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

Προγραμματισμός.

- Μηχανική τοῦ ἐλέγχου γιά τήν κατάρτιση τοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος.

Εἰδικά Θέματα.

Β' ΕΔΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

Καθηγητής: Σ. Σαραντίδης

Γ' Ἔτος σπουδῶν.

Μεθοδολογικά προβλήματα Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.
Εἰσαγωγή εἰς τήν Μαθηματικήν Οἰκονομικήν Ἀνάλυσιν.

Ἀνάλυσις τῆς ἰσορροπίας εἰς τήν ἀγοράν (γενική καί μερική, εὐσταθῆς καί ἀσταθῆς, στατική καί δυναμική ἰσορροπία κατά Marshall καί Walras). Βασικαί ἀρχαί τῆς ὀριακῆς ἀναλύσεως. Καμπύλαι ἀδιαφορίας καί ὁ νόμος τῆς ζήτησεως. Καμπύλη μετασχηματισμοῦ καί ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς. Θεωρητική ἀνάλυσις τῶν καμπυλῶν κόστους καί ἐσόδων καί ἐμπειρική ἐπαλήθευσις τούτων. Μαθηματική καί οἰκονομική ἀνάλυσις τῆς ἐννοίας τῆς ἐλαστικότητος. Διάφορα εἶδη καί μορφαί ἐλαστικότητος. - Ὀριακή ἀνάλυσις τῆς οἰκονομικῆς ἀριστοποιήσεως. Διαδικασία ἐπιλογῆς τοῦ καταναλωτοῦ (μαθηματική καί γεωμετρική ἀνάλυσις τῆς ἰσορροπίας τοῦ καταναλωτοῦ).

Μεγιστοποιήσις τῆς συναρτήσεως ὠφελιμότητος ὑπό ἓνα ἢ πλείονας περιορισμούς. Τό πρόβλημα τῆς ἀριστοποιήσεως εἰς τήν παραγωγήν καί τήν ἐπιχείρησιν (μεγιστοποιήσις) τῆς συναρτήσεως παραγωγῆς καί ἐλαχιστοποιήσις τῆς συναρτήσεως κόστους μετά περιορισμοῦ. Μεγιστοποιήσις τοῦ κέρδους καί ἰσορροπία τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τάς διαφόρους μορφάς ἀγορᾶς. Ὑποδείγματα μονοπωλίου, ὀλιγοπωλίου καί δυοπωλίου. Θεωρητική καί ἐμπειρική ἀνάλυσις τῶν συναρτήσεων παραγωγῆς. Θεωρία Ἀρίστης Κατανομῆς. Θεωρία γενικῆς ἰσορροπίας.

– Εἰσαγωγή εἰς τήν γραμμικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν (Γραμμικός προγραμματισμός. Ἀνάλυσις δραστηριότητος. Ἀνάλυσις εἰσροῶν - ἐκροῶν).

– Ἐθνικοὶ Λογαριασμοί.

Δ' Ἔτος σπουδῶν.

Μακροοικονομικὴ ἀνάλυσις (κλασσικόν ὑπόδειγμα, κείνσιανόν ὑπόδειγμα, συναρτήσεις καταναλώσεως, ἐπενδύσεως, ζητήσεως χρήματος, προσδιορισμός τόκου, τιμαί. Πληθωρισμός, καμπύλη Phillip's. Μακροοικονομικὴ πολιτικὴ).

Ἀνάλυσις οἰκονομικοῦ κύκλου (σύγχρονος ἀνάλυσις τοῦ οἰκονομικοῦ κύκλου καί παλαιότεραι θεωρίαι).

Θεωρία οἰκονομικῆς μεγεθύνσεως.

Ἀνάλυσις οἰκονομικῶν ὑποδειγμάτων καί διαστασιακὴ ἀνάλυσις (ἔννοια, σκοπός, κατηγορίαι, χαρακτηριστικὰ ὑποδειγμάτων, κατασκευὴ οἰκονομικῶν ὑποδειγμάτων).

ΕΛΡΑ: ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Καθηγητής: Α. Χουμανίδης

Β' Ἔτος σπουδῶν (Τμῆμα Οἰκονομικῶν - Στατιστικῆς Οἰκονομικῶν).

Εἰσαγωγή εἰς τήν Οἰκονομικὴν Ἱστορίαν καί τήν Ἱστορίαν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν. Ἡ οἰκονομία καί τὰ οἰκονομικά δόγματα κατὰ τήν Ἀρχαιότητα, τόν Μεσαιῶνα καί τοὺς Νεωτέρους Χρόνους. Ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλιξις ἀνά τόν κόσμον κατὰ τόν 20όν αἰῶνα καί ἰδίᾳ ἐν Εὐρώπῃ.

Γ' Ἔτος σπουδῶν (Τμήμα Οἰκονομικόν).

Αἱ οἰκονομικαὶ θεωρίαι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Ἐμποροκράται. Οἱ Φυσιοκράται. Οἱ Κλασσικοί. Ἡ ριζοσπαστικὴ ἄποψις. Sismonde de Sismondi. Οἱ Σοσιαλισταί. Ἡ Μαρξιστικὴ Οἰκονομική. Ἡ ἔδαφομεταρρυθμιστικὴ ἄποψις - Henry George. Αἱ Νεώτεροι χριστιανικαὶ ἀντιλήψεις. Ἡ Ἱστορικὴ Σχολή. Οἱ Ἰδουισταί. Οἱ Νεοκλασσικοί. Οἱ Θεσμικοί. Οἱ νεομαρξιναισταί. Οἱ Νεομαθηματικοί. Αἱ ποσοτικαὶ θεωρίαι Φισεριανοῦ τύπου. Ἡ Σχολὴ τοῦ Καϊμπριζ. Ἡ Σουηδικὴ Σχολή. Ἡ Γενικὴ θεωρία. Ἡ Οἰκονομικὴ τῆς Εὐημερίας. Ἡ ἀνανέωσις τῆς ποσοτικῆς Θεωρίας. Συγκριτικὴ τῶν Οἰκονομικῶν Συστημάτων.

ΕΔΡΑ: ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Καθηγητής: Γ. Δράκος

Γ' Ἔτος, Τμήμα Οἰκονομικόν - Στατιστικῆς Οἰκονομικόν.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Δημοσίαν Οἰκονομικὴν. Ἀριστοποίησις τοῦ Ἰδιωτικο - οἰκονομικοῦ τομέως καὶ ὁ ρόλος τοῦ Κράτους. Ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις (γεωμετρικὴ ἀνάλυσις). Δημόσια ἀγαθὰ (γεωμετρικὴ ἀνάλυσις). Εἰσαγωγή εἰς τὸν πολιτικὸν μηχανισμόν λήψεως συλλογικῶν ἀποφάσεων. Δημόσιος Προϋπολογισμός. Διαχρονικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δημοσιο - οἰκονομικοῦ τομέως. Γενικά περὶ φόρων καὶ φορολογικῆς πολιτικῆς. Φόροι εἰσοδήματος, περιουσίας καὶ λοιποὶ ἄμεσοι φόροι. Ἐμμεσοὶ γενικοὶ καὶ εἰδικοὶ φόροι ἐπὶ τῆς δαπάνης καὶ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰσαγωγή εἰς τοὺς φόρους ἐν Ἑλλάδι. Εἰσαγωγή εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Σταθεροποιητικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους. Δημόσιος δανεισμός.

Δ' Ἔτος, Τμήμα Οἰκονομικόν.

Γενίκευσις τῆς ἰσορροπίας τοῦ Ἰδιωτικο - οἰκονομικοῦ τομέως. Οὐδέτεροι φόροι. Ἀλγεβρικὴ ἀνάλυσις τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων καὶ τῶν δημοσίων ἀγαθῶν. Προβλήματα λήψεως συλλογικῶν ἀποφάσεων διὰ τοῦ πολιτικοῦ μηχανισμοῦ.

Ἐξέλιξις Κόστους - Ὁφελειῶν. Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις. Ἐπιδράσεις τῶν φόρων ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῶν ἐπενδύσεων. Εἰδικὰ θέματα δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.

Δ' Ἔτος, Τμῆμα Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

Τὸ σύστημα τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ ρόλος τοῦ Κράτους. Εἰσαγωγή εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις. Εἰσαγωγή εἰς τὰ δημόσια ἀγαθὰ. Εἰσαγωγή εἰς τὸν πολιτικὸν μηχανισμόν λήψεως συλλογικῶν ἀποφάσεων. Δημόσιος Προϋπολογισμός. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἐξέλιξιν Κόστους - Ὁφελειῶν. Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις. Διαχρονικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δημοσιο - οἰκονομικοῦ τομέως. Γενικά περὶ φόρων καὶ φορολογικῆς πολιτικῆς. Φόροι εἰσοδήματος, περιουσίας καὶ λοιποὶ ἄμεσοι φόροι. Ἐμμεσοὶ γενικοὶ καὶ εἰδικοί φόροι ἐπὶ τῆς δαπάνης καὶ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐπιχειρήσεων. Οἱ φόροι ἐν Ἑλλάδι. Εἰσαγωγή εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Σταθεροποιητικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους. Δημόσιος δανεισμός.

ΕΛΡΑ: ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Καθηγητής: Ν. Γιαννακόπουλος

Β' Ἔτος (Τμῆμα Οἰκονομικῶν - Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων - Στατιστικῆς).

Ὅρισμός καὶ λειτουργία τοῦ χρήματος. Ζήτησις χρήματος. Τὸ Τραπεζικὸν σύστημα καὶ ἡ προσφορά τοῦ χρήματος. Ἴσορροπία εἰς τὴν ἀγορὰν χρήματος καὶ ὁ προσδιορισμός τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ γενικὴ θεωρία τοῦ χρήματος καὶ ἡ κεϋνσιανὴ ἀνάλυσις. Θεωρία τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Νομισματικὴ καὶ πιστωτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δ' Ἔτος.

Ἡ καθαρὰ θεωρία τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου. Ἡ θεωρία τῶν Heckscher καὶ Ohlin. Νεώτεραι τάσεις τῆς θεωρίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου. Δασμοὶ ὑπὸ ἀρίστης συνθήκας τῆς ἀγορᾶς. Δασμοί, ἐπιδοτήσεις καὶ «στρεβλώσεις» εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν καὶ συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς. Τελωνειακαὶ ἐνώσεις. Ἀγορὰ συναλλάγματος καὶ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Ὁ ρόλος τῶν τι-

μών εις τήν εξισορρόπησιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ἐξισορρόπησις τῶν διεθνῶν πληρωμῶν καί εἰσοδηματικὴ ἀνάλυσις. Διεθνεῖς κινήσεις κεφαλαίων. Ἐσωτερικὴ καί ἐξωτερικὴ ἰσορροπία. Τό ἐξωτερικόν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

ΕΔΡΑ: ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Καθηγητής: Ἐ. Γεωργαντόπουλος

Ἡ Ναυτιλιακὴ Οἰκονομικὴ στό πλαίσιον τῆς Οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

Τό σύγχρονον σύστημα τῶν διεθνῶν θαλασσίων μεταφορῶν καί ὁ καταμερισμός τῶν ἔργων – Ἡ θαλάσσια μεταφορὰ καί ἡ θεωρία περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς ἀγαθῶν – Ρόλος τῆς ναυτιλίας στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καί στή δημιουργία νέας οἰκονομικῆς τάξεως. Ἡ ἐπίπτωσις τοῦ μεταφορικοῦ κόστους. Ναυτιλία καί ἐξωτερικὴ ἰσορροπία τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. – Κόστος ἀγορᾶς θαλασσίων μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν καί μεταφορὰ εἰσοδήματος μεταξὺ χωρῶν ἢ ομάδων χωρῶν – Μέσα καί μέθοδοι ἐλαχιστοποιήσεως ἀρνητικῶν ἐπιδράσεων κόστους διεξαγωγῆς ἐθνικοῦ ἐξωτερικοῦ θαλασσίου ἐμπορίου.

Συνοπτικὰ ἱστορικὰ γιά τήν ἐξέλιξη καί ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καί παγκοσμίου ναυτιλιακῆς οἰκονομίας.

Συγκριτικὴ ἐξέτασις συστημάτων καί μέσων μεταφορᾶς καί τῶν συναφῶν ἐξελίξεων καί τάσεων. Τό σύγχρονον πλοῖον.

Ἡ ζήτησις καί προσφορὰ ναυτιλιακῶν ὑπηρεσιῶν γενικῶς καί κατὰ τομεῖς μεταφορῶν – Μακροχρόνιες ποσοτικὲς καί διαρθρωτικὲς ἐξελίξεις.

Κόστος παραγωγῆς τῶν ναυτιλιακῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ κατηγορίας πλοίων μέ διάφορες μορφές ὀργανώσεως καί μεγέθη παραγωγῆς. Σύγχρονα μέσα καί ἐπιδιώξεις ἀριστοποιήσεως τῆς ἀποδοτικότητος τῆς ἐπιχειρήσεως – Ἐλεγχος κόστους καί εἰσοδήματος – Μέθοδοι καί στρατηγικὴ ἀπασχολήσεως χωρητικότητος – Οἰκονομίες κλίμακος.

Ἡ ὀργάνωσις καί διάρθρωσις τῆς ζητήσεως καί προσφορᾶς χωρητικότητος κατὰ τομεῖς μεταφορῶν – Τεχνολογικὲς ἐξ-

ελίξεις και διαρθρωτικές μεταβολές – Unitization - Intermodal και Multimodal transport. α) Τεχνικό - οικονομική προέλευσις και χαρακτηριστικά. β) Πιθανές επιπτώσεις εις τήν Οικονομίαν – Συναφή προβλήματα. – Οι αγορές ναύλων και τά χαρακτηριστικά τους – Μηχανισμοί λειτουργίας – Διαμόρφωσις ναύλου – Θεωρία ναυολογίων – Συσσώρευσις κεφαλαίου – 'Επιχειρηματική συγκέντρωσις – Πολυεθνικές εταιρίες και Consortia. 'Ολιγοπωλιακές και ὀλιγοφωνιστικές τάσεις – Διακρίσεις τῶν ναύλων – Αίτια, προκαλούμενα προβλήματα, ἀντιμετώπισις.

Χρηματοδοτήσεις ναυτιλιακῶν ἐπενδύσεων – Πηγές και διαθεσιμότης κεφαλαίου – Σχετικά προβλήματα – 'Η διεθνῆς ναυπηγική βιομηχανία και τά σύγχρονα προβλήματά της.

Οἰκονομική πρόγνωσις και πρόγνωσις ἐξελίξεων ἀγορᾶς – 'Αναγκαιότης – Μέθοδοι – Τεχνική – 'Αδυναμίες.

'Οργάνωσις, διάρθρωσις και διοικήσις ναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως – Marketing ναυτιλιακῶν ὑπηρεσιῶν. 'Αβεβαιότης και ἐπενδύσεις – 'Επιλογή ναυτιλιακῶν ἐπενδύσεων – Κριτήρια και πολιτική ἐπενδύσεων γιά τήν ναυτιλιακή ἐπιχείρησις, ἀλλά και γιά τή σχεδίασις ἐθνικῆς ναυτιλιακῆς ἀναπτύξεως.

'Εμφυχον ὑλικόν. Σύγχρονες ἐξελίξεις και προβλήματα – Κινητικότητα ἐργασίας – 'Ο ρόλος του εις τήν 'Εθνικήν ναυτιλιακήν ἀνάπτυξιν. 'Η τεχνική ἐκπαίδευσις εις τήν ναυτιλιακήν οἰκονομίαν. Σχέσις κεφαλαίου και ἐργασίας – 'Η δύναμις τοῦ ναυτικοῦ συνδικαλισμοῦ διεθνῶς – 'Η 'Ελληνική περίπτωσις.

Λιμένες. 'Ο ρόλος τους εις τήν ναυτιλιακήν οἰκονομίαν – 'Ο χρόνος παραμονῆς πλοίου εις τοὺς λιμένας. Συναφή προβλήματα – Οἰκονομική προσέγγισις και ἐκτίμησις ἐπενδύσεων εις τοὺς λιμένας. Κόστος λιμένων και κόστος παραγωγῆς ναυτιλιακῶν ὑπηρεσιῶν.

'Ο ρόλος τοῦ Κράτους εις τήν ναυτιλιακήν οἰκονομίαν ἀναλόγως τρόπου ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας και στόχων. Προγραμματισμός μέσων και μεθόδων ναυτιλιακῆς ἀναπτύξεως – Ναυτιλιακή πολιτική – Συντονισμός ναυτιλιακῆς πρὸς ἐμπορικῆν, ἀναπτυξιακήν, δημοσιονομικήν και ἐξωτερικήν πολιτικήν.

Ναυτιλιακή ύποδομή – 'Ο ρόλος της εις τήν ανάπτυξιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἔθνικῆς ναυτιλιακῆς βιομηχανίας.

Σύγχρονα διεθνή προβλήματα ναυτιλιακῆς πολιτικῆς – Τάσεις πρὸς διεθνή ἔλεγχον μονοπωλιακῶν τάσεων εἰς τὰς διεθνεῖς θαλασσίας συγκοινωνίας – 'Ο τρίτος κόσμος καὶ αἱ βλέψεις του εἰς τὸν χῶρον τῶν διεθνῶν θαλασσίων μεταφορῶν καὶ συγκοινωνιῶν. 'Η ἔθνικὴ ἐξωτερικὴ ναυτιλιακὴ πολιτικὴ ἐνώπιον τῆς τάσεως δημιουργίας πολυεθνικῶν οἰκονομικῶν ἐνώσεων (ΕΟΚ, κλπ.). Σημαίτες εὐκαιρίας.

Α' ΕΛΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Καθηγητής: 'Α. Κανελλόπουλος

Γ' Ἔτος.

I) Ἐννοιαι καὶ Μετρήσεις. Ἡ ἀνάπτυξις καὶ αἱ συγγενεῖς ἔννοιαι. Προσφορά καὶ κόστος τῆς ἀναπτύξεως. Μέτρησις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

II) Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐν τῷ χώρῳ. Ἐγκατάστασις καὶ δυναμικὴ ἐν τῷ χώρῳ. Στατιστικὴ τῶν γεωγραφικῶν διαφοροποιήσεων. Ἐξήγησις τῆς ἀνισομερείας τῆς ἀναπτύξεως.

III) Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐν τῷ χρόνῳ. Αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ κατανομή τοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν. Ὁ μετασχηματισμὸς κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν. Διακλαδικαὶ συσχετίσεις κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν. Ἱστορικὰ στάδια τῆς ἀναπτύξεως.

IV) Συντελεσταὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Φυσικοὶ πόροι. Ἀνθρώπινοι πόροι. Τὸ κεφάλαιον. Τὸ μέγεθος τῆς ἀγορᾶς. Τεχνολογικὴ καὶ ἐπιχειρηματικὴ στάθμη.

V) Οἰκονομικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀναπτύξεως. Πρωτογενὴς καὶ διαρκικὴ δομὴ. Ἀστάθεια καὶ ἐξάρτησις. Φαῦλοι κύκλοι.

VI) Έξωοικονομικά χαρακτηριστικά της ύπαναπτύξεως. Κοινωνικοπολιτικά συνθήκαι. Ίδεολογίαι - Θεσμοί - Άξίαι.

VII) Πολιτική άναπτύξεως: Άρχαι. Αὐτάρκεια ή αὐτοπροσδιορισμός. Μονούποκειμενική ή πολυύποκειμενική οίκονομία. Άγορά ή πρόγραμμα. Διεύρυνσις ή περιορισμός της άνισότητος;

VIII) Πολιτική άναπτύξεως: Κατανομή πόρων. Κατανομή μεταξύ καταναλώσεως και επενδύσεως. Συνδυασμός έπενδύσεων. Σύμμετρος ή ασύμμετρος άνάπτυξις. Έπιλογή μεταξύ φάσεων παραγωγικής διαδικασίας. Έπιλογή σχεδίων έπενδύσεων.

IX) Πολιτική άναπτύξεως: Κινητοποίησης πόρων. Διαρθρωτικά μεταβολαι και πόροι. Πληθωρισμός.

Δ' Έτος.

I) Έννοιαι και μετρήσεις. Έ άνάπτυξις και αι συγγενείς έννοιαι. Προσφορά και κόστος της άναπτύξεως. Μέτρησις της οίκονομικής άναπτύξεως.

II) Έ οίκονομική άνάπτυξις έν τῷ χρόνῳ. Μετασχηματισμός κατά την άνάπτυξιν. Διακλαδικαι συσχετίσεις κατά την άνάπτυξιν. Ίστορικά στάδια της άναπτύξεως.

III) Συντελεσται της οίκονομικής άναπτύξεως. Φυσικοί πόροι. Άνθρώπινοι πόροι. Τό κεφάλαιον. Τό μέγεθος της άγοράς. Τεχνολογική έπιχειρηματική στάθμη.

IV) Οίκονομικά χαρακτηριστικά της ύπαναπτύξεως. Πρωτογενής και διαρκική δομή. Άστάθεια και έξάρτησις. Φαῦλοι κύκλοι.

V) Έξωοικονομικά χαρακτηριστικά της ύπαναπτύξεως. Κοινωνικοπολιτικά συνθήκαι, Ίδεολογίαι - Θεσμοί - Άξίαι.

VI) Πολιτική ανάπτυξεως: Ἀρχαί. Αὐτάρκεια ἢ αὐτοπροσδιορισμός. Μονοῦποκειμενική ἢ πολυῦποκειμενική οἰκονομία. Ἀγορά ἢ πρόγραμμα; Διεύρυνσις ἢ περιορισμός ἀνισότητος.

VII) Πολιτική ανάπτυξεως: Ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ. Διαμόρφωσις φορέων καὶ περιβάλλοντος. Ὀλοκλήρωσις.

VIII) Πολιτική ανάπτυξεως: Κατανομή πόρων. Κατανομή μεταξύ καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως. Συνδυασμός ἐπενδύσεων: Σύμμετρος ἢ ἀσύμμετρος ἀνάπτυξις. Ἐπιλογή μεταξύ φάσεων παραγωγικῆς διαδικασίας. Ἐπιλογή σχεδίων ἐπενδύσεων.

IX) Πολιτική ανάπτυξεως: Κινητοποίησις πόρων. Διαρθρωτικαὶ μεταβολαὶ καὶ πόροι. Πληθωρισμός.

Β' ΕΔΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Καθηγητής: Θ. Σκουντζός

Δ' Ἔτος.

Ἐννοιαὶ καὶ ὅρισμοί: Ἐννοια τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Δείκται οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Οἰκονομικαὶ διαφοραὶ μεταξύ ἀνεπτυγμένων καὶ ἀναπτυσσομένων χωρῶν. Χαρακτηριστικὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἀναπτύξεως.

Τυπικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀναπτυσσομένων οἰκονομιῶν. Παράγοντες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως: Οἱ φυσικοὶ πόροι. Οἱ ἀνθρώπινοι πόροι. Τὸ κεφάλαιον. Ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος. Ἡ ἐπιχειρηματικότης. Τὸ μέγεθος τῆς ἀγορᾶς. Τὸ θεσμικόν πλαίσιον.

Ἐμπόδια οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Στρατηγικαὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως: Βιομηχανία καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις (ἢ στρατηγικὴ τῆς μεγάλης ὠθῆς).

Γ' Έτος.

Έκ του συγγράμματος του Καθηγητού Κλ. Μπανταλούκα:

Μικροοικονομική οργανωτική - παραγωγής και διανομής αγαθών.

ΕΛΡΑ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Καθηγητής: Μ. Γεωργιάδης

Α' Έτος.

1. Είσαγωγή εις την Οικονομικήν των Έπιχειρήσεων. Μικροοικονομία. Μακροοικονομία και Οικονομική επιχειρήσεων. Θεωρητικά βάσεις, χαρακτήρ και μέθοδοι έρευνας. Περιεχόμενον, Ιστορική εξέλιξις.

2. Αντικείμενον της Οικονομικής των Έπιχειρήσεων. Οικονομικά μονάδες. Ανάπτυξις έννοιας επιχειρήσεως - κατηγορίαί. Συνασπισμοί.

3. Οργάνωσις βασικών λειτουργιών της Έπιχειρήσεως. Χρηματοοικονομική έφοδιασμού, τεχνικοπαραγωγική, διαθέσεως, διοικητικολογιστική.

4. Οί συντελεσταί δράσεως των επιχειρήσεων. Τό πρόβλημα του τόπου της εγκαταστάσεως. Ο συντελεστής έργασία. Ορθολογική οργάνωσις έργασίας. Σύγχρονοι αντίληψεις επί του καθορισμού της άμοιβής της έργασίας. Κατηγορίαί συστημάτων άμοιβής έργασίας. Μελέται χρόνου και κινήσεων. Περί άνθρωπίνων σχέσεων. Ο συντελεστής κεφάλαιον. Έννοια και κατηγορίαί κεφαλαίου. Τρόπος συγκροτήσεώς του. Τό ξένον κεφάλαιον και αί διακρίσεις τούτου.

5. Η χρηματοδότησις της επιχειρήσεως. Έννοια και διάθεσις χρηματοδοτήσεως. Άγοραί χρηματοδοτήσεως. Όργανα χρηματοδοτήσεως, μέσα και βασικάί άρχαί χρηματοδοτήσεως.

6. Έφαρμογαί επί συγκεκριμένων περιπτώσεων.

Β' Έτος.

1. Οικονομική τῶν Ἐπιχειρήσεων.

Στατική ἔρευνα τῆς περιουσίας. Δυναμική ἔρευνα τῆς περιουσίας. Κυριώτερα εἰδικά προβλήματα κυκλοφορίας (Ἀποσβέσεις, κόστος, ρευστότης ἀποτίμησις περιουσίας, κανόνες ἀποτιμήσεως - θεωρία). Δημόσιαι σχέσεις ἐπιχειρήσεων. Οἱ ἐπιχειρηματικοὶ κίνδυνοι καὶ τὰ τολμήματα. Πολιτική ἀντιμετώπισεως κινδύνων. Προγραμματισμός τῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἀποτελεσματικότης τῶν ἐπιχειρήσεων (Παραγωγικότης, Οἰκονομικότης, Ἀποδοτικότης).

2. Ἐρευνα καὶ πολιτική κατακτήσεως τῆς ἀγορᾶς.

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Marketing. Ἰδιομορφίαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ἀρχῶν τοῦ Marketing. Ἐξέλιξις τοῦ Marketing εἰς Η.Π.Α., Εὐρώπην καὶ παρ' ἡμῖν. Ἡ ἀγορά καὶ αἱ ἀπόψεις ἐξ ὧν ἐρευνᾶται αὕτη. Αἱ πηγαὶ συγκεντρώσεως στοιχείων καὶ αἱ μέθοδοι ἐρεύνης τῆς ἀγορᾶς. Αἱ ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ πηγαὶ συγκεντρώσεως στοιχείων. Αἱ πλήρεις στατιστικαὶ - αἱ ἀτελεῖς. Οἱ οἰκογενειακοὶ προϋπολογισμοί. Ἡ τεχνικὴ τῶν δειγματοληψιῶν. Ἡ ἔρευνα τῶν ψυχολογικῶν κινήτρων.

3. Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομική.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ξενοδοχειακὴν οἰκονομικὴν. Προϋποθέσεις ἰδρύσεως ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ συντελεσταὶ ἐργασίας καὶ κεφαλαίου εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ προσδιορισμός τοῦ κόστους εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Τὰ ἔσοδα τῆς ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ προβληματικὴ τῶν ἐσόδων. Τὸ πρόβλημα τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Ξενοδοχειακὸν Marketing.

ἘΛΡΑ : ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Καθηγητῆς : Β. Σαρσέντης

Α' Έτος.

Θεμελίωσις τῆς λογιστικῆς διαδικασίας. Συνοπτικὴ ἐπισκόπησις τῆς λογιστικῆς διαδικασίας. Εἰδικῶς περὶ λογιστικῆς

έμπορευμάτων και συντάξεως ισολογισμών. Ἀνάπτυξις τῶν συστημάτων λογιστικῆς. Βασικαί ἔννοιαι καί παραδοχαί.

Λογιστικὴ ἀνάλυσις τῶν ἀποθεμάτων.

» » τοῦ λογαριασμοῦ πελατῶν.

» » τῶν στοιχείων παγίου ἐνεργητικοῦ, καί θεωρία ἀποθεμάτων.

Β' Ἔτος.

α) Τμῆμα Οἰκονομικόν, Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων καί Στατιστικῆς Οἰκονομικόν.

Λογιστικὴ ἀνάλυσις τῆς φήμης καί πελατείας. Κεφάλαιον κινήσεως - Τομεακὴ ροὴ καί λογιστικαὶ συσχετίσεις. Λογιστικὴ εἰς ξένον νόμισμα. Λογιστικὴ εἰς τὴν ἀποκεντρωμένην ὀργάνωσιν. Λογιστικὴ μὴ κερδοσκοπικῶν ὀργανισμῶν.

β) Τμῆμα Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων καί Στατιστικῆς Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

Ὁμόρρυθμος ἔταιρεία. Ἐταιρεία περιορισμένης εὐθύνης. Ἀνώνυμος ἔταιρεία. Ἐνοποιήσις καί μετατροπὴ ἔταιρειῶν.

Γ' Ἔτος.

Τμῆμα Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων (κατ' ἐπιλογὴν).

Λογιστικὴ ἀνάλυσις τῶν πηγῶν μακροπροθέσμου χρηματοδοτήσεως. Ἀνάλυσις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν πόρων χρηματοδοτήσεως. Εἰσαγωγή εἰς τοὺς ἐνοποιημένους ισολογισμούς. Λογιστικὴ ὑπὸ συνθήκας μεταβολῆς τῶν τιμῶν.

**ΕΛΡΑ : ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ -
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ**

Καθηγητῆς: Β. Σαρσέντης (κατ' ἀνάθεσιν)

Γ' Ἔτος Διοικήσεως καί Οἰκονομικόν.

Βιομηχανικὸς Λογισμὸς.

Ἐπιχειρήσις καί κέρδος. Ἀποτελεσματικότης. Λειτουργ-

γική και οργανωτική διάρθρωσις τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ μονάδα ἔργου. Κόστος. Βιομηχανικός λογισμὸς. Βασικός μηχανισμὸς τῆς λογιστικῆς κοστολογήσεως. Οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαρκοῦς ἀπογραφῆς. Δαπάνες προσωπικοῦ.

Δ' Ἔτος Διοικήσεως καὶ Οἰκονομικόν.

Βιομηχανικός Λογισμὸς.

Κατὰ φάσιν κοστολόγησις. Συστήματα συνδέσεως Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς μετὰ τῆς Γενικῆς. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Κ.Φ.Σ. στὴν Βιομηχανικὴ Ἐπιχείρησις.

Πρότυπον κόστος.

Εἰσαγωγή στὴν ἔννοια καὶ τὸν προσδιορισμὸ τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Τὸ προκαθορισμένον κόστος. Τὸ πρότυπον κόστος. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποκλίσεων στὸ σύστημα τοῦ τρέχοντος προτύπου. Ἡ λογιστικὴ τῶν μεθόδων τοῦ τρέχοντος προτύπου κόστους. Πρότυπον κόστος διαθέσεως. Προϋπολογισμοί. Παρατηρήσεις στὴν διάρθρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων.

Διοικήσεις ἀποθεμάτων.

Οἰκονομικός προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἀποθεμάτων.

ΕΛΡΑ : ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Καθηγητής : Φ. Λέτσας

1. Εἰσαγωγή.

- α) Ἡ ἀνάγκη τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως.
- β) Περιεχόμενον καὶ προβλήματα, πού ἀντιμετωπίζει ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις.
- γ) Ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν βιομηχανικὴν περιοχὴν.

2. Βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

- α) Τὸ πρόβλημα τῆς θέσεως βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως (ἐκλογή θέσεως καὶ οἰκοπέδου).

β) Βασικαί ἀρχαί τῆς μελέτης βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως (καθορισμός τοῦ μεγέθους, διάγραμμα ἐργασίας).

γ) Τύποι, διαστάσεις καί οἰκοδομικά στοιχεῖα τῶν βιομηχανικῶν κτιρίων (ἐκλογή τύπου βιομηχανικῶν οἰκοδομῶν, καθορισμός κυρίων διαστάσεων βιομηχανικῶν οἰκοδομῶν, φορτίον δαπέδων βιομηχανικῶν κτιρίων, οἰκοδομικά στοιχεῖα κλπ.).

δ) Χῶροι ἐργασίας, ἐσωτερικαί καί ἐξωτερικαί ἐγκαταστάσεις (διάταξις τῶν μέσων ἐπεξεργασίας, μέσων μεταφορᾶς, παραγωγῆ, μεταφορά καί κατανάλωσις ἐνεργείας, διάταξις ἀποθηκῶν, γραφείων καί κοινοχρήστων χώρων, ὑπαίθριοι ἐγκαταστάσεις).

ε) Φωτισμός, θέρμανσις καί ἀερισμός τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

στ) Συγκροτήματα βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων (γενικὴ διάταξις τῶν τμημάτων καί οἰκοδομῶν, ἐπίδρασις τοῦ σχήματος τοῦ οἰκοπέδου, ἀεράμυνα, οἰκισμοί).

3. Ὁργάνωσις ἐργοστασίων.

α) Ἡ διάρθρωσις τῆς ἐπιχειρήσεως (τεχνικὴ, ἐμπορικὴ καί παραγωγικὴ διοίκησις, διάγραμμα διαρθρώσεως τμημάτων).

β) Τό προσωπικόν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως (διάγραμμα κατανομῆς προσωπικοῦ, δικαιοδοσίας, ἀρμοδιοτήτων, ἀντικατάστασις, ἀρχεῖον κλπ.).

γ) Περί ἐντολῶν (εἶδη ἐντολῶν, χαρακτηρισμός, ταξινόμησις).

δ) Περί ἀποθηκῶν (χῶρος, ἐξοπλισμός, εἶδη καί ἔλεγχος ἀποθηκῶν).

ε) Προετοιμασία καί κατανομή τῆς ἐργασίας (προετοιμασία, μέθοδοι καί σκοποὶ τῆς κατανομῆς).

στ) Ἔργασία ὑπὸ συνεχῆ ροῇ (ὄρισμός, ἐγκατάστασις μεταφορᾶς, ρυθμός, προϊόν, μέσου ἐπεξεργασίας, βοηθητικαὶ συσκευαί, ἀνθρώπινος παράγων, ἀποθηκαί, αὐξομειώσεις παραγωγῆς, πλεονεκτήματα).

ζ) Ἡ παρακολούθησις προθεσμιῶν κατὰ διοικήσεις (καρτέλλαι, πίνακες, γραφικὴ παρακολούθησις τῶν προθεσμιῶν).

η) Προσδιορισμός τοῦ χρόνου ἀνά τεμάχιον (βασικαί ἀρ-

χαί, μέθοδοι προσδιορισμοῦ, σπουδαί χρόνου, ἀνθρώπινος παράγων, βοηθητικά μέσα μετρήσεως τοῦ χρόνου).

ΕΛΡΑ : ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Καθηγητής : Δ. Ἀθανασόπουλος

Β' Ἔτος (Τμήμα Οἰκονομικῶν, Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ Στατιστικῆς).

Περιγραφικὴ Στατιστικὴ.

1. Εἰσαγωγή.

Γενικά ἔννοιαί περί Στατιστικῆς καὶ τῶν ἐφαρμογῶν της, περί στατιστικῶν πληθυσμῶν, περί μεταβλητῶν (κατηγορικῶν, ποιοτικῶν καὶ ποσοτικῶν). Γενικά περί τῆς συλλογῆς καὶ ὀργανώσεως στατιστικῶν στοιχείων καὶ λεπτομερέστερον σχετικά μέ τήν παρουσίαν καὶ στατιστικὴν ἀνάλυσιν τῶν δεδομένων (πίνακες - διαγράμματα).

2. Μονομεταβληταὶ κατανομαὶ συχνότητος.

Κατηγορικαί, ποιοτικαὶ καὶ ποσοτικαὶ κατανομαὶ μέ διάκρισιν τῶν τελευταίων εἰς ἀσυνεχεῖς καὶ συνεχεῖς ἴσου καὶ ἀνίσου πλάτους κατανομᾶς καὶ γραφικαὶ ἀπεικονίσεις αὐτῶν. Ἀθροιστικαὶ σειραὶ καὶ γραφικαὶ ἀπεικονίσεις αὐτῶν κλπ. Χρησιμότης ἀπολύτων καὶ σχετικῶν συχνότητων καὶ ἐφαρμογαί.

3. Παράμετροι μονομεταβλητῶν κατανομῶν.

Μέσαι τιμαὶ (ἀριθμητικὸς μέσος, διάμεσος κλπ.) καὶ ὑπολογισμὸς αὐτῶν ἐξ ἀπλῶν καὶ ταξινομημένων δεδομένων. Μέτρα διασποράς, ἀσυμμετρίας καὶ κυρτότητος καὶ ἐν γένει ροπαὶ ἀνωτέρας τάξεως, χρησιμότης καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν.

4. Διμεταβληταὶ κατανομαὶ (Πίνακες διπλῆς εἰσόδου).

Χρησιμότης καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν. Ὁριακαὶ καὶ δεσμευμένα κατανομαὶ, χρησιμότης αὐτῶν.

5. Μέτρα συμμεταβλητότητας δύο μεταβλητών.

Ἔννοια καί ὑπολογισμός συνδιακυμάνσεως, συντελεστών συσχέτισεως, δεικτῶν συναφείας κλπ., χρησιμότης αὐτῶν.

6. Παλινδρόμησις.

Ἔννοια καί χρησιμότης, γραμμαί καί ἐπιφάνειαι παλινδρομήσεως, προσαρμογή αὐτῶν τῇ βοήθειά τῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων. Ἐφαρμογαί καί χρησιμότης αὐτῶν.

7. Χρονολογικαί σειραί.

Χρονολογικαί κατατάξεις, χρονογράμματα καί χρησιμότης αὐτῶν. Γραμμαί τάσεως, προσαρμογή αὐτῶν τῇ βοήθειά τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, μακροχρόνιος τάσις καί ἐποχικὴ κίνησις, ὑπολογισμός δεικτῶν ἐποχικότητος καί χρησιμότης αὐτῶν κλπ.

8. Ἀριθμοδείκται.

Κατάρτισις ἀριθμοδεικτῶν καί ἰδιαιτέρως τιμαρίθμων καί χρησιμότης αὐτῶν. Συναφῆ ἐμπειρικά προβλήματα.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν τῶν Πιθανοτήτων.

1. Λογισμός Πιθανοτήτων.

Βασικαί ἔννοιαι καί ὄρισμοί. Βασικά θεωρήματα (ἀθροιστικὸν καί πολλαπλασιαστικὸν), ἡ ἔννοια τῆς δεσμευμένης πιθανότητος καί τῶν ἀνεξαρτήτων γεγονότων, ὀλικὴ πιθανότης, τύπος τοῦ Bayes. Ἐφαρμογαί.

2. Μονομεταβλητά μαθηματικά ὑποδείγματα.

Ἡ ἔννοια τῆς τυχαίας μεταβλητῆς, τῆς συναρτήσεως πιθανότητος καί τῆς συναρτήσεως κατανομῆς, ἐφαρμογαί καί χρησιμότης αὐτῶν. Εἰδικαί ἀσυνεχεῖς καί συνεχεῖς κατανομαί (δωνωμικὴ, κατανομή Poisson, ὑπεργεωμετρικὴ, ἀρνητικὴ ἐκθετικὴ, ὁμοιόμορφος κατανομή, κανονικὴ κατανομή), χρησιμότης καί ἐφαρμογαί αὐτῶν. Προσαρμογή τῶν ἐν λόγῳ θεωρητικῶν ὑποδειγμάτων εἰς ἐμπειρικά δεδομένα. Χρῆσις ἀντιστοίχων πινάκων.

Γ' Έτος (Τμήμα Οικονομικών).

Έπαγωγική Στατιστική.

1. Θωρία τής μονοτίμου έκτιμήσεως.

Έκτιμήτριαι συναρτήσεις (έκτιμηταί) καί έκτιμήσεις, κριτήρια έπιλογής έκτιμητριών συναρτήσεων, έκτιμηταί συγκεκριμένων παραμέτρων ενός πληθυσμού (μέσων τιμών, διακυμάνσεως, ροπών άνωτέρας τάξεως) κλπ.

2. Έκτιμήσεις τή βοηθεία διαστημάτων έμπιστοσύνης (Διαστημικάί έκτιμήσεις).

Δειγματοληπτικά κατανομαί έκτιμητριών συναρτήσεων, διαστήματα έμπιστοσύνης καί αντίστοιχοι συντελεσταί έμπιστοσύνης. Διαστημικάί έκτιμήσεις του μέσου ενός πληθυσμού, τής διακυμάνσεως, τής διαφοράς δύο μέσων, του λόγου δύο διακυμάνσεων κλπ.

3. Έλεγχος στατιστικων υποθέσεων.

Γενικάί έννοιαι, σφάλματα πρώτου καί δευτέρου είδους, ή έννοια του τέστ, δύναμις ενός τέστ, επίπεδον σημαντικότητος, βασικά θεωρήματα καί εφαρμογαί αυτών. Έλεγχος συγκεκριμένων υποθέσεων αναφερομένων εις τον μέσον, την διακύμανσιν ενός πληθυσμού ή εις ένα ποσοστόν, έλεγχοι αναφερόμενοι εις την διαφοράν δύο μέσων, δύο ποσοστών ή τον λόγον δύο διακυμάνσεων υπό διαφόρους συνθήκας καί περιορισμούς κλπ.

4. Προβλέψεις τή βοηθεία εξισώσεων παλινδρομήσεως.

Έκτιμήσεις καί έλεγχοι στατιστικων υποθέσεων αναφερόμεναι εις τους συντελεστάς των εξισώσεων παλινδρομήσεων. Χρησιμοποίησις των εξισώσεων παλινδρομήσεων διά προβλέψεις (μονοτίμους ή τή βοηθεία διαστημάτων έμπιστοσύνης). Στοιχεία εκ τής αναλύσεως διακυμάνσεως, χρησιμότης καί εφαρμογαί.

5. Χρονολογικά προβλέψεις.

Έκτιμήσεις καί έλεγχοι στατιστικων υποθέσεων αναφερόμεναι εις τους συντελεστάς των εξισώσεων τάσεως. Προβλέψεις των μελλοντικων τιμών μιās μεταβλητής (μονότιμοι καί διαστημικάί) χρησιμότης καί εφαρμογαί αυτών.

ΕΛΡΑ: ΘΕΩΡΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ

Καθηγητής: Δ. Ἀθανασόπουλος

Β' Ἔτος (Τμήμα Στατιστικῆς).

1. Γενικά περί κατανομῶν τυχαίων μεταβλητῶν.

Ἡ ἔννοια τῆς τυχαίας μεταβλητῆς, τῆς συναρτήσεως πιθανότητος καί τῆς συναρτήσεως κατανομῆς – Εἰδικαί ἀσυνεχεῖς καί συνεχεῖς κατανομαί – Χαρακτηριστικά μέτρα θέσεως καί διασπορᾶς μιᾶς κατανομῆς – Ἡ ροπογεννήτρια συνάρτησις – Χαρακτηριστικαί συναρτήσεις.

2. Ζεύγη τυχαίων μεταβλητῶν.

Διδιάστατοι κατανομαί (Συνάρτησις πιθανότητος ζεύγους ἀπαρθητῶν τυχαίων μεταβλητῶν. Ζεύγος συνεχῶν τυχαίων μεταβλητῶν. Συνάρτησις κατανομῆς. Δεσμευμένοι κατανομαί. Ἀλλαγὴ μεταβλητῶν).

Χαρακτηριστικά μέτρα διδιαστάτου κατανομῆς.

Θεωρία Δειγματοληψίας.

Γ' Ἔτος (Τμήμα Στατιστικῆς).

Δειγματοληψία (Γενικαί ἔννοιαι – Ὅρισμοί – Πλεονεκτήματα καί μειονεκτήματα τῆς δειγματοληψίας).

Ἀπλῆ τυχαία δειγματοληψία – ἔκτιμηταί καί ιδιότητες αὐτῶν.

Δειγματοληψία κατὰ στρώματα – Ἀναλογικὴ καί ἀρίστη κατανομὴ δείγματος – Ὑπεροχὴ τῆς δειγματοληψίας κατὰ στρώματα ἔναντι τῆς ἀπλῆς τυχαίας δειγματοληψίας.

Συστηματικὴ τυχαία δειγματοληψία – Πλεονεκτήματα καί μειονεκτήματα αὐτῆς ἔναντι τῆς ἀπλῆς.

Δισταδιακὴ καί πολυσταδιακὴ δειγματοληψία – Καθορισμός τῶν μονάδων πρώτης, δευτέρας κλπ. τάξεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ σχετικοῦ κόστους.

Διφασικὴ δειγματοληψία – Ἐκτιμηταί λόγου καί διαφορᾶς.

ΕΛΡΑ: ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Καθηγητής: Α. Παναγιωτόπουλος

Α' Έτος.

Μαθηματικά Ι:

Άλγεβρα (Σύνολα, Συνδυαστική, Άλγεβρικοί δομαί, Μη-τραί, Γραμμικά συστήματα), Αναλυτική Γεωμετρία (Εύθεια, Καμπύλαι επίπεδου, Επιφάνειαι, Διανυσματικός λογισμός), Ανάλυσις (Άκολουθίαι, Σειραί, Συναρτήσεις μιᾶς μεταβλητῆς, Παραγώγισις, Όλοκλήρωσις, Συναρτήσεις δύο μεταβλητῶν).

Β' Έτος.

Μαθηματικά ΙΙ:

Άλγεβρα (Διανυσματικοί χώροι, Άλγεβρα Boole), Ανάλυσις (Συναρτήσεις πολλῶν μεταβλητῶν, Διαφορικαί ἔξισώσεις, Ἐξισώσεις διαφορῶν), Μαθηματικά Προγράμματα (Γραμμικά προγράμματα, μή Γραμμικά προγράμματα, Δυναμικά προγράμματα), Μαθηματικά παίγνια (Παίγνια στρατηγικῆς, Παίγνια καθαρῶς στρατηγικῆς, Παίγνια μικτῆς στρατηγικῆς), Γραφήματα (Δυαδικά γραφήματα, Ἀριθμητικά γραφήματα, Γραφήματα ροῆς), Μαθηματικά πίστεως (Συστήματα κεφαλαιοποιήσεως, Ράνται, Δάνεια).

Γ' Έτος.

Μαθηματικά ΙΙΙ:

Άλγεβρα (Άσαφη Σύνολα, Γραμμική Άλγεβρα), Ανάλυσις (Ειδικές Συναρτήσεις Στατιστικῆς, Διανυσματική Ανάλυσις), Μέθοδοι Ἀριστοποίησης, Ἀσφαλιστικά Μαθηματικά.

ΕΛΡΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Καθηγήτρια: Ἄρτεμις Ἐμμανουήλ

Α' Έτος.

1. Ἡ κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη: ἀντικείμενον καί μέθοδοι μελέτης, Ἡ ἐπιστημονική μέθοδος, Διάκρισις τῶν ἐπιστημῶν.

2. Σχέσεις τῆς κοινωνιολογίας μέ τίς λοιπές ἐπιστῆμες.
3. Ἱστορική ἐξέλιξις τῶν κοινωνιολογικῶν θεωρήσεων. Προδρομικές θεωρίες. Οἱ πρῶτοι «θεωρητικοί». Οἱ «κλαστικοί» τῆς κοινωνιολογίας.
4. Ἡ σύγχρονη κοινωνιολογία: Τάσεις, προσανατολισμοί, προβληματισμοί. Θεμελιώδεις κοινωνιολογικές ἔννοιες.
5. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου. Κοινωνιολογική θεώρησις. Σύγχρονες θεωρίες.
6. Τό πρόβλημα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ φύσις τοῦ πολιτισμοῦ: χαρακτηριστικά, κύρια στοιχεῖα. Τεχνολογία καί πολιτιστική ἀνάπτυξις. Θεωρίες σχετικά μέ τήν ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ.
7. Ἡ «κοινωνικοποίησις» τοῦ ἀτόμου. Κοινωνιολογική θεώρησις. Οἱ κυριώτερες θεωρίες.
8. Κοινωνικές λειτουργίες καί κοινωνικοί ρυθμιστικοί μηχανισμοί. Κοινωνικοί θεσμοί. Ἡ οἰκογένεια: δομή καί λειτουργίες. Τύποι οἰκογένειας. Ἡ οἰκογένεια στή σύγχρονη κοινωνία.
9. Τό πρόβλημα τῆς «συλλογικῆς συμπεριφορᾶς». Βασικές ἔννοιες: ἡ ὁμάς, τό πλῆθος, ἡ «μάζα», τό κοινόν, ἡ κοινή γνώμη. Τυπολογίες. Ἡ κοινωνιολογική θεώρησις τοῦ προβλήματος τῆς κοινῆς γνώμης.

Β. Ἔτος.

Τμήμα Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων καί Στατιστικῆς Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ κοινωνιολογία καί οἱ κοινωνικές ἐπιστῆμες.
2. Ἡ μεθοδολογία ἐρεύνης τῶν κοινωνικῶν φαινομένων καί προβλημάτων. Τάσεις στή σύγχρονη κοινωνιολογία.
3. Οἱ κατά καιρούς κοινωνιολογικές θεωρίες. Θεωρητικοί προβληματισμοί καί προσανατολισμοί στή σύγχρονη κοινωνιολογία: Ἡ σύγχρονη κοινωνιολογική σκέψις στήν Εὐρώπη, τίς Η.Π.Α., τά Βαλκάνια, τή Σοβιετική Ἐνωση κλπ.
4. Ἡ ἐξέλιξις τῶν κοινωνιῶν. Ἡ παραδοσιακή κοινωνία. Ἡ βιομηχανική ἐπανάστασις. Μορφές τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

5. Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Ἡ «ἀστυφιλία», ἢ «ἀστική ζωή». Ἡ πόλις: οἰκολογική - κοινωνιολογική θεώρησις.

6. Τὰ φαινόμενα τῆς «συλλογικῆς συμπεριφορᾶς» στή σύγχρονη κοινωνία. Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας καί τό φαινόμενο τῆς «κοινῆς γνώμης».

7. Βασικές κοινωνικές διαδικασίες. Κοινωνική διαστρωμάτωσις καί κοινωνική κινητικότητα. Θεωρητικές ἀπόψεις καί θέσεις.

8. Μορφές κοινωνικῆς ὀργανώσεως. Ὁ καταμερισμός τῆς ἐργασίας. Ἡ ἀρχή τῆς ἐξειδικεύσεως. Γραφειοκρατική ὀργάνωσις. Κοινωνιομετρία.

9. Ἐπιστήμη, τεχνολογία καί κοινωνική ὀργάνωσις. Κοινωνική ἀλλαγῆ. Κοινωνικός σχεδιασμός. Τό πρόβλημα τῆς «ποιότητος» τῆς ἀτομικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς.

Β' Ἔτος.

Τμήμα Οἰκονομικῶν καί Στατιστικῆς Οἰκονομικῶν.

Μάθημα: Κοινωνιολογία II.

1. Ἡ κοινωνιολογία καί οἱ κοινωνικές ἐπιστήμες.

2. Ἡ μεθοδολογία ἐρεῦνης τῶν κοινωνικῶν φαινομένων καί προβλημάτων. Τάσεις στή σύγχρονη κοινωνιολογία.

3. Οἱ κατά καιροῦς κοινωνιολογικές θεωρίες. Θεωρητικοί προβληματισμοί καί προσανατολισμοί στή σύγχρονη κοινωνιολογία. Ἡ κοινωνιολογική σκέψις στήν Εὐρώπη, τίς Η.Π.Α., τὰ Βαλκάνια, τή Σοβιετική Ἐνωση κλπ.

4. Ἡ ἐξέλιξις τῶν κοινωνιῶν. Ἡ παραδοσιακή κοινωνία. Ἡ βιομηχανική ἐπανάστασις. Μορφές τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

5. Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Ἡ «ἀστυφιλία», ἢ «ἀστική ζωή». Ἡ πόλις: οἰκολογική - κοινωνιολογική θεώρησις.

6. Τὰ φαινόμενα τῆς «συλλογικῆς συμπεριφορᾶς» στή σύγχρονη κοινωνία. Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας καί τό φαινόμενο τῆς «κοινῆς γνώμης».

7. Βασικές κοινωνικές διαδικασίες. Κοινωνική διαστρωμάτωση και κοινωνική κινητικότητα. Θεωρητικές απόψεις και θέσεις.

8. Ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και οικονομικές λειτουργίες και διαδικασίες. Θεμελιώδεις αρχές και περιεχόμενο της οικονομικής κοινωνιολογίας. Έπιστήμη, τεχνολογία και οικονομία.

9. Κοινωνιολογία της ανάπτυξεως. Κοινωνικός σχεδιασμός: Το πρόβλημα της «ποιότητας» της ατομικής και κοινωνικής ζωής.

ΕΔΡΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Καθηγητής: Μάριος Ραφαήλ

Γ' Έτος.

Έπισήμανση, μελέτη και ανάλυση των κοινωνικών αναγκών και των κοινωνικών προβλημάτων, καθώς και των θεσμών και μέτρων κοινωνικής προστασίας, μέ εφαρμογές των κοινωνιολογικών θεωριών και της κοινωνικής έρευνας.

Βασικές ανθρώπινες ανάγκες και αντίστοιχα κοινωνικά δικαιώματα που αναφέρονται στην εργασία, την υγεία, την παιδεία, την κατοικία, τό περιβάλλον, την κοινωνική ασφάλιση, την ιδιωτική ασφάλιση, την κοινωνική πρόνοια, την κοινωνική εργασία, τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ήνωμένων Έθνων. Διεθνές σύμφωνο κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων των Ήνωμένων Έθνων. Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης του Συμβουλίου της Εύρώπης. Άλλες διεθνείς συμβάσεις κοινωνικού περιεχομένου.

Μεταβαλλόμενες ανάγκες – κριτήρια, αξιολόγηση και ιεράρχηση των κοινωνικών παροχών – κοινωνικές δαπάνες και αναδιανομή του εισοδήματος – κόστος και ποιότητα των κοινωνικών υπηρεσιών.

Δ' Έτος.

Σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. Ειδικότερα και ένδεικτικά αυτά που έχουν σχέση με την έκβιομηχάνιση, την αστυφιλία, τη μετανάστευση, την καταστροφή του περιβάλλοντος, την κοινωνική αποδιοργάνωση και παθολογία, την αντικοινωνική συμπεριφορά και την εγκληματικότητα κλπ.

Θεσμοί και μέτρα για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αναγκών και των κοινωνικών προβλημάτων - Όργανισμοί και υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας - εφαρμοζόμενα προγράμματα - κοινωνική έρευνα και κοινωνικός σχεδιασμός.

Άνθρώπινες σχέσεις στην εργασία - οργάνωση, ιεραρχία, κίνητρα, συνθήκες, περιβάλλον, κινητικότητα εργασίας - επαγγελματικός προσανατολισμός, επαγγελματική εκπαίδευση - ελεύθερος χρόνος.

ΕΛΡΑ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητής: Ά. Σταυρόπουλος

Είσαγωγή εις τούς βιομηχανικούς κλάδους.

Μορφαι τής ύλης και τής ενεργείας. Ή δομή του ατόμου. Περιοδικόν σύστημα. Ήξειδωσις - άναγωγή. Περί ήλεκτρισμου. Ή σύγχρονος επανάστασις εις τήν ήλεκτρονικήν. Οικονομικότης χημικων δράσεων. Ήντροπία - καταλύται. Πυρηνική ενεργεια.

Βασικαι βιομηχανικαι λειτουργιαι.

Ήσοζύγια ύλικων και ενεργείας - Ροή ρευστων - Ήναλλαγή θερμότητος - Ήξάτμισις - Ήπόσταξις - Ήπορρόφησις - Ήκχύλισις - Διήθησις - Ήήρασις - Ήλάττωσις μεγέθους στερεων (Θραυσις, άλεσις) - Μεταφορά στερεων.

Βιομηχανικοί κλάδοι.

Βιομηχανία αεριων - Ήπεξεργασία ύδατος - Βιομηχανiai θεικου δξέος - λιπασμάτων - Τό μαγειρικόν άλας και τά έξ αυτου βιομηχανικα προϊόντα - Ήορυχία - Βιομηχανiai χάλυ-

βος - Βιομηχανία αλουμινίου - Βιομηχανία δομικῶν ὕλικῶν - Προϊόντα μέ πρώτην ὕλην γαϊάνθρακας - Βιομηχανία πετρελαίου - Διύλιστήρια πετρελαίων - Βιομηχανία πετροχημικῶν - Βιομηχανία πολυμερῶν (πλαστικῶν, ἐλαστικῶν, δέρματος) - Βιομηχανία μέ πρώτην ὕλην ὕδατάνθρακας (οἶνοπνεύματος, ἀμύλου, ζύθου, χάρτου) - Ὑφαντουργικαί βιομηχανία - Βιομηχανία τροφίμων - Φαρμακευτικαί βιομηχανία.

Εἰς τοὺς σπουδαστάς τοῦ 4ου ἔτους ἀνατίθενται οἰκονομοτεχνικαί μελέται ἀναλύσεως βιομηχανικῶν κλάδων:

Ἐπίσης θά γίνῃ Σεμινάριον ἐπί θεμάτων οἰκονομοτεχνικῆς ἀναλύσεως:

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν μεθοδολογίαν τῶν οἰκονομοτεχνικῶν μελετῶν.
2. Ἀνάλυσις τῆς κρίσεως τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν ἐπιπτώσεων εἰς τοὺς κλάδους Ἐνεργείας καὶ Πετροχημικῶν.
3. Νεαὶ πηγαὶ Ἐνεργείας καὶ Τροφίμων. Κριτικὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Μ.Ι.Τ. «Τὰ ὄρια τῆς ἀναπτύξεως».
4. Μεταφοραὶ καὶ διάχυσις τεχνολογίας εἰς τὸν ἑλληνικόν καὶ τὸν διεθνή χῶρον. Βιομηχανία ἐντάσεως γνώσεως.

ΕΛΡΑ: ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Καθηγητής: Ν. Δελοῦκας (Ἐπισκέπτης Καθηγητής)

Α. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. Ἐννοια τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. Ἡ θέση τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ γενικῷ συστήματι τοῦ Δικαίου. Σχέσις τοῦ Ε.Δ. πρὸς τὸ Ἀστικόν Δίκαιον - Ἱστορικὴ Ἐπισκόπησις - Πηγαὶ τοῦ Ε.Δ. Ἐρμηνεία καὶ μέθοδος ἐρεῦνης.

Β. Ἀντικείμενα καὶ Ὑποκείμενα τῶν Ἐμπορικῶν Συναλλαγῶν. Συστήματα καθορισμοῦ τῆς ἐμπορικότητος - Ἐμπορικαὶ πράξεις (ἐννοια - νομικὴ σημασία - διακρίσεις - ἀγορά πρὸς μεταπώλησιν - ἐπιχειρήσεις - «ἐργασία» - ἕτεροι ἐμπορικαὶ πράξεις - θαλάσσιον ἐμπόριον). Αἱ ὑποκειμενικαὶ ἐμπορικαὶ πράξεις (θεωρία τοῦ παρεπομένου - τεκμήριον τῆς ἐμπορικότητος).

Οἱ ἔμποροι (ἔννοια - νομικά πρόσωπα ὡς ἔμποροι - κτῆσις καὶ ἀπώλεια τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος).

Περιορισμοὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας (ἐμπορικὴ ἱκανότης - ἐνήλικος - ἔγγαμος γυνή - ἀσυμβίβαστος, ἀπαγορεύσεις κλπ.). Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐμπορίου (Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων). Τὰ ἐμπορικὰ βιβλία - Δημοσιεύσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἐμπόρους.

Γ. Ἡ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις καὶ ἡ προστασία αὐτῆς. Ἐννοια, στοιχεῖα καὶ νομικὴ φύσις τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως - Ἡ ἐπιχείρησις ὡς ἀντικείμενον δικαίου Ἡ ἐπιχειρηματικὴ ἐγκατάστασις - Ἡ προστασία τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως - Γενικά περὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας - Ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία (ἔννοια, σημασία καὶ νομικὴ φύσις - ἀρχαὶ σχηματισμοῦ τῆς ἐπωνυμίας - συστήματα σχηματισμοῦ ἐπωνυμίας - κτῆσις καὶ χρησιμοποίησις τῆς ἐπωνυμίας - ἡ προστασία αὐτῆς - ἀπώλεια τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπωνυμίας δικαιώματος - μεταβίβασις).

Δ. Ἀξιογράφα. Γενικὴ θεωρία τῶν αξιογράφων - ἔννοια διακρίσεως - γένεσις τοῦ δικαιώματος - ἐνεχυρίασις - ἐπικαρπία - κατάσχεσις - ἀπώλεια καὶ κήρυξις ἀνισχύρου τοῦ αξιογράφου - Συναλλαγματικὴ (ἔννοια, οἰκονομικὴ σημασία - ἱστορία - ἔκδοσις καὶ τύπος - νομικὴ φύσις - μεταβίβασις, ὀπισθογράφησις κλπ.) - ἐνστάσεις - ἀποδοχὴ - τριτεγγύησις - λήξις - πληρωμὴ - ἀναγωγὴ - παρέμβασις - ἀντίτυπα καὶ ἀντίγραφα - παραγραφή - ἀγωγή ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ - δικαστικὴ ἐπιδιώξις τῶν ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀξιώσεων - διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου - Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν (ἔννοια, στοιχεῖα, κλπ.) - Τραπεζικὴ ἐπιταγὴ (εἰσαγωγικαὶ γνώσεις, ἔκδοσις, μεταβίβασις, τριτεγγύησις, ἀνάκλησις, πληρωμὴ, εἰδικοὶ τύποι ἐπιταγῶν, ἀναγωγὴ, πλείονα ἀντίτυπα, ἀλλοιώσεις, παραγραφή, σύμβασις ἐπιταγῆς, διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου).

Ε. Ναυτικὸν Δίκαιον. Εἰσαγωγὴ - Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τοῦ Ν.Δ. - ναυτιλία - αἰγιαλίτις ζώνη - ἰδιομορφία Ν.Δ. - ἱστορία - Πηγαὶ καὶ ἔρμηνεα - ἔννοια πλοίου - χαρα-

κτηριστικά - ἔθνικότης - ἀσφάλεια - ναυτιλιακά ἔγγραφα - βιβλία τηρούμενα εἰς τὰ λιμεναρχεῖα - κτήσεις κυριότητος πλοίου - ἐπιχειρηματικά μορφαί ἐκμεταλλεύσεως πλοίου - ἔξοπλισμός - συμπλοιοκτησία - Βοηθητικά πρόσωπα τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκμεταλλεύσεως πλοίου (Γενικά περὶ ναυτικῆς ἐργασίας - ὁ πλοίαρχος - τὸ πλήρωμα - ὁ πλοηγός - ὁ ναυτικός πράκτωρ) ναύλωσις (ἔννοια καὶ διακρίσεις - ὑποχρεώσεις ἐκναυλωτοῦ - ὑποχρεώσεις ναυλωτοῦ - Λύσις ναυλώσεως).

ΕΛΡΑ: ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΚΑΙΟ

Καθηγητής: Ἰ. Χατζηδίνας

Α' Ἔτος.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι συνταγματικοῦ δικαίου. Τὸ πολίτευμα καὶ αἱ ὀργανωτικαὶ βάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας, καὶ τὰ ἀντίστοιχα ὄργανα ταύτης (νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά). Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι. Κοινωνικά δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Β' Ἔτος.

Βασικαὶ ἔννοιαι διοικητικοῦ δικαίου καὶ πηγαὶ τούτου. Ὁργάνωσις τῆς διοικήσεως. Νομικὴ προσωπικότης δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἀποκέντρωσις καὶ αὐτοδιοίκησις. Δημοσία ἐπιχειρήσις. Διοικητικά ὄργανα. Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Διοικητικά πράξεις. Δίκαιον δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΕΛΡΑ: ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητής: Γ. Σχινᾶς

Α' Ἔτος: Γενικά Ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Ἐνοχικόν Δίκαιον (γενικόν καὶ εἰδικόν μέρος).

Β' Ἔτος: Ἐμπράγματον, Οἰκογενειακόν καὶ Κληρονομικόν δίκαιον.

ΕΔΡΑ : ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΑ

Καθηγητής : Θ. Γκαμαλέτσος

Βασικαί έννοιαι στατιστικής έπαγωγής. Άνάλυσις γραμμικών οίκονομετρικών ύποδειγμάτων. Τό κλασσικόν ύπόδειγμα. Τό γενικόν ύπόδειγμα (έτεροσκεδαστικότης, αύτοσυσχέτισις). Τό άνεξάρτητον στοχαστικόν ύπόδειγμα. Τό ταυτοχρόνως άσυσχέτιστον ύπόδειγμα. Τό ύπόδειγμα τών κατανεμομένων χρονικών ύστερήσεων. Τό ύπόδειγμα τών θεωρητικών μεταβλητών (ή σφάλματα μετρήσεως εις τάς μεταβλητάς).

Άνάλυσις μή γραμμικών οίκονομετρικών ύποδειγμάτων (Γενικά). Ειδικά προβλήματα άναλύσεως τής παλινδρομήσεως. Συμπολυγραμμικότης. Σφάλμα έξειδικεύσεως. Χρησιμοποίησις έξωγενών πληροφοριών.

Συστήματα συσχετιζομένων αξιώσεων. Διαρθρωτική και άνηγμένη μορφή τών συστημάτων. Ταυτοποίησις. Άμεσος και έμμεσος μέθοδος έκτιμήσεως τών συστημάτων.

Οίκονομετρικαί έφαρμογαί. Συναρτήσεις παραγωγής. Τεχνολογική μεταβολή.

ΜΑΘΗΜΑ : ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΧΩΡΟΥ

Καθηγητής : Θ. Σκουντζος (κατ' ανάθεσιν)

Μικροοικονομική ανάλυση του τόπου εγκαταστάσεως.

Τό κόστος μεταφορᾶς.

Ἡ σημασία τοῦ κόστους μεταφορᾶς γιὰ τὴν ἐπιλογή τοῦ τόπου ἐγκαταστάσεως.

Μεταφορικά μέσα καὶ λειτουργίες.

Ἡ τιμολόγησι τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν μεταφορικῶν ἐταιρειῶν.

Κόστος φορτοεκφορτώσεως - χειρισμοῦ καὶ κόστος διακινήσεως.

Τό κόστος μεταφορᾶς στήν περίπτωση μεταφορτώσεως.

Ἡ περίπτωση τῶν ἀξανομένων τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς ἀνά χιλιόμετρο.

Ἄο καθορισμός τῶν τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς στήν περίπτωση ἀνταγωνισμοῦ μέ ἄλλα μεταφορικά μέσα.

Ἡ περίπτωση τῆς συνυπάρξεως πολλῶν μεταφορικῶν μέσων.

Διαφοροποίηση τῶν τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς ἀναλόγως τοῦ προϊόντος.

Διαφοροποίηση τῶν τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς ἀναλόγως τῆς διαδρομῆς.

Διαφοροποίηση τῶν τιμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς ἀναλόγως τῆς κατευθύνσεως.

Ἡ σημασία τῆς ταχύτητος στίς μεταφορές.

Ἐπίδειγμα ἐπιλογῆς τοῦ τόπου ἐγκαταστάσεως βασιζόμενο στό μεταφορικό κόστος.

Εἰσαγωγή.

Ἡ περίπτωση τῆς οἰκονομικῆς μονάδος πού χρησιμοποιεῖ μία πρώτη ὕλη καὶ παράγει ἓνα προϊόν διατιθέμενο σέ μία ἀγορά

α) Ἡ περίπτωση χωρίς ἔξοδα φορτοεκφορτώσεως καί χειρισμοῦ.

β) Ἡ περίπτωση μέ ἔξοδα φορτοεκφορτώσεως καί χειρισμοῦ.

γ) Ἡ περίπτωση μέ οἰκονομίες λόγω μεγάλου μήκους τῆς διαδρομῆς.

δ) Ἡ περίπτωση μεταφορτώσεως.

ε) Ἡ περίπτωση τῆς οἰκονομικῆς μονάδος πού χρησιμοποιεῖ δύο πρῶτες ὕλες καί παράγει ἓνα προϊόν διατιθέμενο σέ μία ἀγορά: ἡ ἀνάλυση τοῦ Weber.

στ) Ἡ περίπτωση τῆς οἰκονομικῆς μονάδος πού χρησιμοποιεῖ περισσότερες ἀπό δύο πρῶτες ὕλες καί διαθέτει τό προϊόν (ἢ τά προϊόντα της) σέ πολλές ἀγορές.

ζ) Διαφορές στό κόστος παραγωγῆς.

η) Ἡ περίπτωση πολλῶν πηγῶν τῶν πρώτων ὑλῶν καί πολλῶν ἀγορῶν τοῦ προϊόντος (ἢ τῶν προϊόντων).

Περιφερειακή οἰκονομική
Τό περιφερειακόν πλαίσιον.

Ἡ ἔννοια τῆς περιφερείας.

Περιφερειακοί λογαριασμοί.

Θεωρία τοῦ διαπεριφερειακοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ οἰκονομική βᾶσις τῶν περιφερειῶν.

Ἐπίδειγμα προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος εἰς σύστημα πολλῶν περιφερειῶν.

Ὁ διαπεριφερειακός πολλαπλασιαστής.

Ἐπιπτώσεις ἐπί τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Περιφερειακόν ἰσοζύγιον πληρωμῶν: μηχανισμός ἐξισοροπήσεως.

Κινητικότης τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς.

Κινητικότης τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς καί γενική ἰσοροπία. Μετανάστευσις ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

Κινητικότης κεφαλαίου.

Ἡ ἐν τῷ χώρῳ διάδοσις τῶν καινοτομιῶν καί τῆς τεχνολογικῆς προόδου.

Ἡ θεωρία τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Εἰσαγωγή.

Ἐπόδειγμα τύπου Harrod - Domar.

Ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ συνθήκας ἰσορροπίας ἐκφραζομένη διὰ νεοκλασικοῦ ὑποδείγματος.

Ἡ περὶ ἀναπτύξεως θεωρία τῆς ἐξαγωγικῆς βάσεως.

Ἡ θεωρία τῆς τομεακῆς διαρθρώσεως.

Κλαδική διάρθρωσις καὶ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις.

Ἡ μακροχρόνιος τάση ἐξισώσεως τῶν κατὰ κεφαλὴν εἰσοδημάτων.

Ἡ στρατηγικὴ τῆς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ἐναλλακτικαὶ λύσεις στρατηγικῆς διὰ προβληματικὰς περιφερείας.

Ἐπιδοτήσεις μισθῶν, κατανομή πόρων καὶ ἀπασχόληση.

Ἡ ἔννοια τοῦ σημείου ἀναπτύξεως.

ΜΑΘΗΜΑ : ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Καθηγητής : Α. Παναγιωτόπουλος (κατ' ἀνάθεσιν)

Ἀλγόριθμοι – Λογικὰ διαγράμματα – Ἡλεκτρονικός ἀριθμητικός ὑπολογιστής – Συστήματα ἀριθμῶν – Λογικαὶ συναρτήσεις – Ἀλγεβρα Boole – Δομὴ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἀριθμητικοῦ ὑπολογιστοῦ – Γλῶσσαι προγραμματισμοῦ – Γλῶσσα προγραμματισμοῦ Fortran – Ἀριθμητικαὶ μέθοδοι – Ἐφαρμογαί.

ΜΑΘΗΜΑ : ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Καθηγητής : Α. Παναγιωτόπουλος (κατ' ἀνάθεσιν)

Γ' Ἔτος Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων

Ἐπιχειρησιακὴ ἔρευνα Ι.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιχειρησιακὴν ἔρευνα – Πεδία ἐφαρμο-

γής – Μαθηματικά μέθοδοι I – Στατιστικά μέθοδοι I – Βασικά υποδείγματα I – Έπίλυσις προβλημάτων I.

Δ' Έτος Διοικήσεως Έπιχειρήσεων

Έπιχειρησιακή έρευνα II.

Μεθοδολογία τής έπιχειρησιακής έρευνας – Μαθηματικά μέθοδοι II – Στατιστικά μέθοδοι II – Βασικά υποδείγματα II – Έπίλυσις προβλημάτων II – Ηλεκτρονικοί υπολογισταί και Ε.Ε.

ΜΑΘΗΜΑ : ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Έντεταλμένος Έφηγητής : Στ. Βουτυράς

Γ' Έτος, Τμήμα Διοικήσεως Έπιχειρήσεων.

Μέρος πρώτο: Γενικές έννοιες και άρχές του κλάδου.

Έννοια του έργατικού δικαίου – Έστορική εξέλιξη – Περιεχόμενο και χαρακτηριστικά του έργατικού δικαίου – Πηγές του έργατικού δικαίου – Γενική θεώρηση και διεθνείς πηγές – Κρατικές – Αυτόνομες πηγές – Φύση του έργατικού δικαίου – Τό έργατικό δίκαιο άπόρροια τής κοινωνικής πολιτικής και συνάρτηση των οικονομικών εξελίξεων – Τό μέλλον του έργατικού δικαίου – Τοπικά και χρονικά όρια έφαρμογής των κανόνων του έργατικού δικαίου – Κεντρικές άρχές πού διέπουν τον κλάδο – Έ εξηρητημένη έργασία – Ό μισθωτός – Ό έργοδότης, ή έκμετάλλευση και ή έπιχείρηση.

Μέρος δεύτερο: Τό δίκαιο των άτομικών σχέσεων έργασίας.

Έ σύμβαση έργασίας – Έννοια τής συμβάσεως έργασίας – Διάκριση άπό τίς συγγενείς συμβάσεις – Κατάρτιση και περιεχόμενο τής συμβάσεως – Έ υποχρεώσεις του μισθωτού – Έ υποχρεώσεις του έργοδότη – Λύση τής συμβάσεως.

Μέρος τρίτο: Τό δίκαιο τῶν συλλογικῶν σχέσεων ἐργασίας.

Ἡ συλλογική σύμβαση ἐργασίας. Γενικά - Λειτουργία τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας - Συλλογικές διαφορές ἐργασίας. Γενικά - Ἡ διαδικασία τῆς ὑποχρεωτικῆς - Ἀρχές συνδικαλιστικοῦ δικαίου - Λειτουργία τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

ΜΑΘΗΜΑ : ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Καθηγητής : Δ. Ἀθανασόπουλος (κατ' ἀνάθεσιν)

Γ' Ἔτος (Τμήμα Οἰκονομικόν).

Θεωρία Πιθανοτήτων.

Πειράματα τύχης - Στοιχεῖα δειγματοληψίας.

Ἀπλή τυχαία δειγματοληψία, δειγματοληπτικοί χῶροι, τυχαῖα γεγονότα, τυχαῖα μεταβληταί καί τυχαῖα διανύσματα (συμμεταβληταί). Ἡ ἔννοια καί χρησιμότης μονομεταβλητῶν καί πολυμεταβλητῶν συναρτήσεων πιθανότητος καί κατανομῆς. Ἀναμενομένη τιμή μιᾶς μεταβλητῆς (μαθηματική ἐλπίς), ἡ ἔννοια τῆς διακυμάνσεως καί συνδιακυμάνσεως, ροπαί ἀνωτέρας τάξεως καί ἀντιστοιχία αὐτῶν πρὸς τὰς ἐμπειρικές τοιαύτας. Ἀλγεβρα τῶν ἀναμενομένων τιμῶν. Ροπογεννήτρια συνάρτησις, χαρακτηριστική συνάρτησις κλπ.

Γ' Ἔτος (Τμήμα Στατιστικῆς).

- Ἀνάλυσις παλινδρομήσεως καί συσχετίσεως.
- Ἀπλᾶ γραμμικά ὑποδείγματα.
- Ἐκτιμηταί τῶν παραμέτρων α καί β .
- Θεώρημα Markov.
- Στατιστικά συμπεράσματα - Διαστήματα ἐμπιστοσύνης καί ἔλεγχοι ὑποθέσεων, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς παραμέτρους α καί β τοῦ ἀπλοῦ γραμμικοῦ ὑποδείματος.
- Τό γενικό γραμμικό ὑπόδειγμα - Ἐκτιμηταί τῶν παραμέτρων του, ιδιότητες αὐτῶν - Ἐλεγχος σχετικῶν ὑποθέσεων κλπ.
- Εἰδικά προβλήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ

γενικοῦ γραμμικοῦ ὑποδείγματος (μὴ κανονικότης – ἔλλειψις ἀνεξαρτησίας – ἀνισότης διακυμάνσεως κλπ.).

Δ' Ἔτος (Τμήμα Οἰκονομικόν).

1) Βασικαὶ κατανομαὶ πιθανότητων

Κατανομαὶ γάμμα καὶ βῆτα, ἀσυνεχεῖς πολυμεταβληταὶ κατανομαὶ (πολυωνυμικὴ ὑπεργεωμετρικὴ κλπ.), συνεχεῖς πολυμεταβληταὶ κατανομαὶ (διμεταβλητὴ ὁμοιόμορφος, διμεταβλητὴ κανονικὴ κλπ.)

2) Παράγωγοι κατανομαὶ

Ἡ κατανομὴ χ , ἡ κατανομὴ t (student), ἡ κατανομὴ F , ἀντίστοιχοι πίνακες καὶ χρησιμότης αὐτῶν κλπ.

3) Νόμοι τῶν μεγάλων ἀριθμῶν – Κεντρικὰ ὁριακὰ θεωρήματα, Χρησιμότης καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν.

Α' Ἔτος.

ΜΑΘΗΜΑ : ΑΓΓΛΙΚΑ

Διδάσκαλος : Ε. Χαιρόπουλος (κατ' ἀνάθεσιν)

Α' Ἔτος.

Εἰσαγωγή: Ἡ χρῆσις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας εἰς τὴν παγκόσμιαν οἰκονομίαν. Ἡ χρησιμότης τῆς γλώσσας εἰς τὰς πρό καὶ μετὰ πτυχιακὰς σπουδὰς γενικά καὶ εἰδικά εἰς τὰ τμήματα (α') Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν (β') Διοικήσεως ἐπιχειρήσεων (γ') Στατιστικῆς.

Γραμματικὴ μορφολογία. Τὰ θέματα γραμματικῆς ἀναπτύσσονται βαθμὶ αἰῶς κατὰ σειρὰν προτεραιότητος τούτων ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν. Ἄπαντα τὰ θέματα συνοδεύονται ἀπὸ πολλὰς καὶ ποικίλας ἀσκῆσεις πρὸς πληρεστέραν ἀφομοίωσιν αὐτῶν.

Συντακτικόν. Ἀνάπτυξις καὶ ἐπεξήγησις γλωσσικῶν προβλημάτων σχετιζομένων μετὰ τὴν δομὴν, τὴν χρῆσιν τῶν ἰδιωματισμῶν καὶ τοῦ λεξιλογίου τῆς γλώσσας εἰς ἀπλὰς καὶ πολυσυνθέτους προτάσεις.

Β' Ἔτος.

Διδάσκαλος: Ν. Χατζηκωνσταντῆς

Συνέχισις τοῦ προγράμματος τοῦ Α' ἔτους.

Μετάφρασις ἀπλῶν κειμένων ἀπό τὰ ἑλληνικά στὰ ἀγγλικά.

Ἐμπορική ἀλληλογραφία.

Γ' Ἔτος.

Διδασκάλισσα: Ἐλ. Ἀποστόλου

Ἀνάγνωσις – μετάφρασις ἀγγλικῶν κειμένων ἐμπορικοῦ καί οἰκονομικοῦ περιεχομένου.

Συνέχισις Γραμματικῆς.

Συνώνυμα – Ἀντίθετα. Ἐμπορική ἀλληλογραφία.

Δ' Ἔτος.

Διδασκάλισσα: Ἐλ. Ἀποστόλου

Ἀνάγνωσις – μετάφρασις ἀγγλικῶν οἰκονομικῶν καί ἐμπορικῶν κειμένων.

Συζήτησις ἐπὶ αὐτῶν. Ἐρωτήσεις κρίσεως.

Ἀσκήσεις ἐπαναλήψεων Γραμματικῆς.

ΜΑΘΗΜΑ: ΓΑΛΛΙΚΑ

Α' Ἔτος.

Διδασκάλισσα: Ἄννα Μελισσηνοῦ

Ἀνάγνωσις καί μετάφρασις ἀπλῶν γαλλικῶν κειμένων. Γραμματικῆ: ἀσκήσεις βάσει τῆς διδαχθείσης ὕλης. Σχηματισμός φράσεων ὡς καί ἀπαντήσεων ἐπὶ ἐρωτήσεων.

Β' Ἔτος.

Διδασκάλισσα: Ἄννα Μελισσηνοῦ

Συνέχισις τῶν κειμένων. Συνδιαλέξεις ἐπὶ τοῦ κειμένου. Ἐφαρμογή τῆς Γραμματικῆς ἐπὶ ἀσκήσεων γραπτῶν καί προφορικῶν.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐμπορικήν ὀρολογίαν. Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν.

Γ' Ἔτος.

Διδασκάλισσα : Ἄνδρ. Ζυγομαλᾶ

Ἐνάγνωσις καὶ μετάφρασις φιλολογικῶν καὶ ἐμπορικῶν κειμένων. Μετάφρασις εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν.

Γραμματικαὶ ἀσκήσεις.

Δ' Ἔτος.

Διδασκάλισσα : Ἄνδρ. Ζυγομαλᾶ

Ἐνάγνωσις καὶ μετάφρασις καθαρῶς οἰκονομικῶν κειμένων ὡς καὶ γραπτὴ καὶ προφορικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν.

Γραμματικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἐφαρμογαί.

Ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία.

3. ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ - ΝΕΕΣ ΕΔΡΕΣ ΝΕΟ ΤΜΗΜΑ - ΠΑΝ/ΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

Μέ απόφαση τῆς Συνελεύσεως τό πρόγραμμα διδασκαλίας στή Σχολή μας εἶναι ὑπό ἀναθεώρηση. Τρεῖς ἐπιτροπές ἀπό καθηγητάς ἔχουν ἐπιφορτισθεῖ μέ τήν κατάρτιση νέων προγραμμάτων διδασκαλίας γιά τά τμήματα Οἰκονομικό, Διοικησεως Ἐπιχειρήσεων καί Στατιστικῆς.

Ἡ Σχολή, ὑπερφηανεύεται ὅτι πρώτη αὐτή στήν Ἑλλάδα ἐδίδαξε νέα μαθήματα καί ἐχρησιμοποίησε νέες μεθόδους στήν ἐπιτέλεση τοῦ προορισμοῦ της. Μέ τήν ἐπιδιωκομένη νέα διάρθρωση τοῦ προγράμματος τῶν διδασκομένων μαθημάτων, ἡ Σχολή ἀποβλέπει, πρωτοποροῦσα καί πάλιν, νά ἐξασφαλίσαι πλήρη προσαρμογή τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν σπουδαστῶν πρός τίς ἀπατήσεις πού οἱ ραγδαῖες καί σύγχρονες ἐξελίξεις στήν ἐπιστήμη, τήν οἰκονομία, τήν τεχνολογία δημιουργοῦν.

Τό νέο πρόγραμμα προβλέπεται νά τεθεῖ σέ ἐφαρμογή ἀπό τό ἀκαδημαϊκό ἔτος 1979-1980.

Ἐντός τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1978-79 νέες ἔδρες καί νέα μαθήματα θά συσταθοῦν, ὥστε νά ἐπιτελεῖται τό διδακτικό καί ἐκπαιδευτικό ἔργο πιο ἀποτελεσματικά καί οἱ γνώσεις τῶν πτυχιούχων νά εἶναι πιο εὐρεῖες καί πιο τέλειες.

Ἐπίσης μέ απόφαση τῆς Σχολῆς (15/6/78) θά ζητηθεῖ ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἡ σύσταση τμήματος Κοινωνικῶν Σπουδῶν καί ἡ μετονομασία τῆς Σχολῆς σέ Πανεπιστήμιο Πειραιῶς (σύμφωνα μέ παλαιότερες ἀποφάσεις της), μιά καί ὁ ἀριθμός τῶν σπουδαστῶν (7.500) ὡς καί τά τμήματα (κατ' οὐσία Σχολές) πού λειτουργοῦν καί θά λειτουργήσουν τό ἐπιβάλλουν.

ΕΠΙΧΡΕΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Το Συμβούλιο Διακρίσεων του Πανεπιστημίου...
...οριστική απόφαση με την οποία και...
...από το 1977 οργανωθεί κατά το...
...πιο εύλογο τρόπο...

Ε. ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΜΠΕΔΩΜΑ ΤΟΥΣ ΤΑΛΕΝΤΟΥΣ

V. ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εί, το Μουσικό...
...επίσης επιθυμείται και...
...προβλεπόντων, το οποίο...
...αποφασισθέν και...
...απόφαση...

Ε. ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Το Συμβούλιο Διακρίσεων...
...αποφασισθέν με...
...απόφαση της...
...απόφαση...

Καθ' όσον αφορά...
...αποφασισθέν με...
...απόφαση της...
...απόφαση...

Η Διακρίσιμη...
...αποφασισθέν με...
...απόφαση της...
...απόφαση...

1. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ.

Στή Σχολή λειτουργούν Βιβλιοθήκη και αναγνωστήριο. Ἡ Βιβλιοθήκη συνεχῶς ἐμπλουτίζεται μέ νέα βιβλία καί προβλέπεται νά δαπανηθῶν κατά τό 1979 σημαντικά ποσά γιά περαιτέρω ἐμπλουτισμό της.

2. ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ.

Εἰς τό Μουσεῖο Ἐμπορευματολογίας τῆς Σχολῆς συντελεῖται συγκέντρωση καί ἐπιστημονική ταξινόμησης διαφόρων προϊόντων, τά ὅποια ἀποτελοῦν ἀντικείμενον μελέτης τῶν σπουδαστῶν καθ' ὅλα τά στάδια τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας.

3. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

Στή Σχολή λειτουργεῖ Ὑγειονομική ὑπηρεσία, ἡ ὅποια ἔχει ὡς σκοπόν νά συμπαρίσταται σέ ὅλα τά προβλήματα ὑγείας κάθε σπουδαστοῦ τῆς Σχολῆς.

Κάθε σπουδαστής τῆς Σχολῆς ἔχει πλήρη ἰατροφαρμακευτική μέριμνα - ἐκτός τῆς ὀδοντιατρικῆς - καθ' ὅλην τήν διάρκεια τῆς κανονικῆς του φοιτήσεως στή Σχολή καί ἐπί ἓνα ἔτος ἀκόμη ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῶν πτυχιακῶν του ἐξετάσεων.

Ἡ Νοσοκομειακή περίθαλψις εἶναι τῆς τάξεως Ββ θέσεως καί παρέχεται ἐντελῶς δωρεάν γιά τόν σπουδαστήν. Ἐπίσης οἱ σπουδασταί δέν ἐπιβαρύνονται γιά κάθε παρακλινική καί ἐργαστηριακή ἐξέτασιν, ἡ ὅποια θά γίνει, ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι θά ἔχουν ἐντολήν τοῦ ἰατροῦ τῆς Σχολῆς πρὸς τοῦτο. Ἡ μόνη δαπάνη τοῦ σπουδαστοῦ εἶναι ἐκείνη τοῦ 30% ἐπί τῆς ἀξίας τῶν φαρμάκων.

4. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Οί εκδόσεις τῆς Σχολῆς περιλαμβάνουν:

(α) Ἐκδόσεις πραγματοποιούμενες ἀπό τίς ἔδρες.

Αὐτές στρέφονται πρὸς δύο, κυρίως, κατευθύνσεις. Πρὸς μελέτες καθαρῶς θεωρητικοῦ χαρακτήρος καὶ μελέτες πού ἀφοροῦν ἐφηρμοσμένη ἔρευνα φαινομένων καὶ προβλημάτων τῆς οἰκονομίας. Πρὸς τὴν παροχὴ προσθέτων βοηθημάτων καὶ σημειώσεων στοὺς σπουδαστάς, μέ σκοπὸ τὴν περισσότερο ἀποτελεσματικὴ ἐκπαίδευσή τους.

(β) Τὸ περιοδικὸ «Σπουδαί».

Τὸ περιοδικὸ «Σπουδαί» ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-51 καὶ εἶναι ἐπίσημο ὄργανο τῆς Σχολῆς. Κάθε τεύχος, πού τώρα περιλαμβάνει καὶ ὕλη στὴν Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ, ἔχει πρωτότυπες μελέτες καὶ μεταφράσεις, ἀνασκόπηση ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας κλπ. Τὸ «Σπουδαί» ἀποτελεῖ τὸ μόνο περιοδικὸ αὐτῆς τῆς μορφῆς πού ἐκδίδεται ἀπὸ Ἑλληνικὸ Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικὸ Ἴδρυμα, καὶ διευθύνεται ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ κ. Στυλ. Σαραντίδη.

(γ) Ὁ Ὁδηγὸς Σπουδῶν.

Ἐπὶ κάποιον διάστημα εἶχε διακοπεῖ ἡ ἔκδοσίς του, ἐνῶ στὸ παρελθόν ἡ Σχολὴ εἶχε καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο πρωτοπορήσει μέ τὴν τακτικὴ ἔκδοση τοῦ «Ὁδηγοῦ ὑποψηφίου Σπουδαστοῦ».

Ἡ Σχολὴ προτίθεται τοῦ λοιποῦ νά ἐπιδιώκει τὴν τακτικὴ καὶ ἔγκαιρη ἔκδοση τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν», στὴν ἀρχὴ κάθε Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, πρὸς διανομὴν κυρίως στοὺς πρωτοετείς σπουδαστάς τῆς.

(δ) Διοικητικὴ Ἐπετηρίδα.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπετηρίδα περιλαμβάνει τὴν διοικητικὴ

διάρθρωση τῆς Σχολῆς, ἀναφέρει τίς Πρυτανικές ἀρχές καί τὰ διάφορα ὄργανα, ἐπιτροπές καί συμβούλια, ὡς καί πληροφορίες γιά τό διδακτικό καί διοικητικό προσωπικό καί πληροφορίες γενικά γιά τήν Σχολή καί τό πρόγραμμα μαθημάτων.